

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกษม ทองสัมฤทธิ์. 2540. ความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.
2541. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.
2543. แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- จงพัฒนา รุมาคม, วันเพ็ญ บุญประกอบ, ศศิธร ไพธิกุล, สุนันทา พลบัทที และ ศรีสุดา วินัยชัย. 2535. สาเหตุการพูดล่าช้าในเด็กก่อนวัยเรียน. วารสารกุมารเวชศาสตร์ 31: 122-127.
- จิตติมา อิมอุดม. 2543. การประเมินโครงการเรียนร่วมของเด็กพิเศษในโรงเรียนปกติ กรณีศึกษา โรงเรียนพญาไทและโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ จึงเจริญ. 2528. รายงานการวิจัยเรื่องโครงการแม่สอนลูก (อนุบาลในครัวเรือน). กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู.
- ชนัดดี อาคมานนท์ และรจนา ทรรทรานนท์. 2531. การศึกษาผู้ป่วยที่มีความผิดปกติทางภาษาและการพูดในคลินิกฝึกพูด โรงพยาบาลรามธิบดีในช่วงเวลา 7 ปี. รามาธิบดีเวชสาร 11 : 118-121.
- ณัฐกฤตา ไพศาลสมบัติ. 2543. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาล ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณัฐพล อันทนเสน. 2542. การศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการนันทนาการในโรงเรียนสำหรับเด็กพิเศษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล ขวัญศิริ. 2541. การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัย ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา ประพตติกิจ. 2536. การพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- บังอร ต้นปาน. 2535. การฝึกฟังฝึกพูด. กรุงเทพมหานคร : แสงสุทธิการพิมพ์.
- เบญจมาศ พระธานี. 2538. ความผิดปกติทางการพูดและภาษา. ขอนแก่น : ภาควิชาโสต ศอ นาสิก ลาริงซ์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เบญจมาศ พระธานี. 2540. การสอนพูดเด็กหูหนวกหูตึง. ภาควิชาโสต ศอ นาสิก และลาริงซ์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (อัดสำเนา)
- เบญจมาศ พระธานี. 2542. บทบาทของนักแก้ไขการพูดและปัญหาในการทำงานด้านความผิดปกติทางการพูดและภาษา. สงขลานครินทร์เวชสาร 17 : 53 - 61.
- เบญจา ชลธาร์นนท์. 2538. การให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม ใน รวบบทความทางวิชาการทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก.
- ประภา วิเชียรสิงห์. 2535. การกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาในเด็ก 3 - 5 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญญา หลวงพิทักษ์กุล และอลิสสา วัชรสินธุ. 2539. เวชศาสตร์ร่วมสมัย 2539. กรุงเทพมหานคร : ที.พี.พรินท์.
- ผดุง อารยะวิญญู. 2539. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : รำไทย เพรส .
- ผดุง อารยะวิญญู. 2542. การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู. 2542. หลักการสอนพูด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- พรทิพา ทองสว่าง. 2527. พัฒนาการทางภาษาของเด็กไทยในระดับคำ. กรุงเทพมหานคร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พินทิพย์ ทวยเจริญ. 2539. ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- เพ็ญจันทร์ สุนทรอาจารย์. 2524. ความสามารถในการพูดของเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา ทรรทรานนท์, ชนัตต์ อาคมานนท์ และสุมาลี ดีจงกิจ. 2529. ความผิดปกติทางการพูด.
กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์.
- วงพักตร์ ภูพันธ์ศรี. 2526. จิตวิทยานอกกระดาน (เด็กพิเศษ). ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วราภรณ์ รักวิชัย. 2540. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ดันอ้อแกรมมี.
- ศรีนทร วิริยะสิรินันท์. 2534. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการ
ก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรียา นิยมธรรม. 2540. การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :
เลิฟแอนดิลิฟเพรส.
- ศรียา-ประภัสร์ นิยมธรรม. (ม.ป.ป.). พัฒนาการทางภาษา. (ม.ป.ท.).
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2543. จิตวิทยาเด็กพิเศษ แนวคิดสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชา
จิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา. (ม.ป.ป.). ชุดการศึกษาด้วยตนเอง วิชาการศึกษาพิเศษ.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สามัญศึกษา, กรม. กองการศึกษาพิเศษ. 2543. คู่มือสำหรับผู้ปกครองบุคคลที่มีปัญหา... กรุงเทพมหานคร
: งานพิมพ์กลุ่มพัฒนาสื่อการศึกษา กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา.
- สวนดุสิต, วิทยาลัยครู. คณะครุศาสตร์. 2526. รวมบทความการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร :
คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สุกัญญา ขำเพชร. 2538. ความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มี
ความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันทน์เอม. 2535. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต.
- สุณีย์ บรรจง. 2535. การศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญาที่มารับบริการจากหน่วยงานทางการศึกษาและฟื้นฟู
สมรรถภาพในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุปาณี สนธรัตน์. (ม.ป.ป.). จิตวิทยาเด็กพิเศษ. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพิทยา แก้วมณี. 2538. การศึกษาความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน ประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง การบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม. กรุงเทพมหานคร : โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (อัดสำเนา)
- จรรยา วงศ์คำชู. 2542. การพัฒนาโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยท้องถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนานันท์), พระยา. (ม.ป.ป.) หลักภาษาไทย : อักษรวิธี วจวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาอังกฤษ

- ASHA Committee on Language, Speech and Hearing Services in the Schools. (April, 1980). Definitions for communicative disorders and defferences. Asha 22, 317-318.
- Bernstein, D.K., and Tiegerman – Farber, E. 1996. 4th ed. Language and Communication Disorders in Children. U.S.A. : Allyn and Bacon.
- Bloom, L., and Lahey, M. 1978. Language Development and Language Disorders. New York: Macmillan.
- Brinton, B., and Fujiki, M. 1982. A comparison of request response sequences in the discourse of normal and Language-disordered children. Journal of Speech and Hearing Disorders, 47, 57-62.
- Brown, L.; Nietupski, J., and Hamre-Nietupski, S. 1976. The criterion of ultimate functioning and public school services for severely handicapped students. In M. A. Thomas (ed.), Hey, don't forget about me. Reston, VA: The Council for Exceptional Children.

- Bruner, J. 1974/75. From communication to language: A psychological perspective.
Cognition, 3, 225-287.
- Cooper, J., Moodley, M., and Reynell, J. 1978. Helping Language Development.
London: Edward Arnold.
- Donahue, M., Pearl, R., and Bryan, T. 1980. Learning disabled children's conversational competence: Responses to inadequate messages. Applied Psycholinguistics, 1, 387-40
- Dukes, P. 1981. Developing social prerequisites to oral communication. Topic in Learning and Learning Disabilities, 1, 47-58.
- Fey, M., Leonard, L., and Wilcox, K. 1981. Speech style modifications of language-impaired children. Journal of Speech and Hearing Disorders, 46, 91-96.
- Gallaher, T., and Darnton, B. 1978. Conversational aspects of the speech of language-disordered children: Revision behaviors. Journal of Speech and Hearing Research, 21, 118-135.
- Haas, N.S., and Rogers, L.J. 1995. Transforming Personalized Speech: Bridging the Worlds of Home, School, and Clinic for the Preschooler with Language Delays. Canadian Journal of Education 20 : 476 – 484.
- Herlock, E.B. 1972. Child Development. 6th ed. New York : McGraw – Hill Book Co.
- Hobbs, N. 1978. Classification options: A conversation with Nicholas Hobbs on exceptional child education. Exceptional Children, 44, 494-497.
- Kamhi, A. 1990. Language disorders in children. In M. Leahy (ed.), Disorders of Communication. London: Whurr.
- Kirk, S.A., and Kirk, W. 1971. Goal: A remediation programme for children with psycholinguistic abilities. Windsor: NFER.
- Knowles, W., and Masidlover, M. 1982. The Derbyshire Language Scheme. Education Office, Grosvenor road, Ripley, Derbyshire.
- Lees, J., and Urwin, S. 1992. 2nd ed. Children with Language Disorders. U.S.A. : Whurr.
- Leonard, L.B. 1979. Language impairment in children. Merrill Palmer Quarterly 25 (3), 205-230.

- Leonard, L.; Camarata, S.; and Chapman, K. 1982. The communicative functions of lexical usage by language-impaired children. Applied Psycholinguistics, 3, 109-126.
- Lucas, E. 1980. Semantic and pragmatic language disorders: Assessment and relation. Rockville, MD: Aspen.
- McCormick, L., and Schiefelbusch, R.L. 1984. Early Language intervention. Columbus, OH: Merrill/Macmillan.
- Mclaughlin, J.A., and Lewis, R.B. 1981. Assesing Special Students. 3rd ed. Columbus : Charles E Merrill.
- Myklebust, H. 1954. Auditory disorders in children: Amanual for differential diagnosis. New York: Grune&Stratton.
- Naremore, R. 1980. Language disorders in Children. In T. Hixon, L. Schriberg, and J. Saxman (eds.) Introduction to communication disorders. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Neisworth, J.T., and Bagnato. 1987. The Young Exceptional Child : Early Development and Education. New York : Macmillian.
- Newcomer, P., Hare, B., Hammill, D., and McGettigan, J. 1973. Construct Validity of ITPA. Tuscon: Arizona University Press.
- Owens, R.E. 1984. Language development: An introduction. Columbus, OH: Merrill.
- Prinz, P., and Ferrier, L. 1983. "Can you give me that one?: The comprehension, production and judgement of directives in Language-impaired children. Journal of Speech and Hearing Disorders, 48, 44-54.
- Reed, V.A. 1986. An Introduction to Children with Language Disorders. New York : Macmillan.
- Rees, N. 1980. Learning to talk and understand. In T.J. Hixon, L.D. Shriberg, & J.H. Saxon (eds.), Introduction to communication disorders. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Robert, R.E., Andrey,L.C., and Hawley, M.K. 1996. Parent and Teachers as Partners. Orlando : Harcourt Brace & Company.

- Rom, A., and Bliss, L. 1981. A comparison of verbal communication skills of language impaired and normal speaking children. Journal of Communication Disorder, 14, 133-140.
- Rowan, L., Leonard, L., Chapman, K., and Weiss, A. 1983. Performative and presuppositional skill in language-disordered and normal children. Journal of Speech and Hearing Research, 26, 97-106.
- Schiefelbusch, R. 1978. Summary and interpretation. In R. Schiefelbusch (ed.), Bases of Language intervention. Baltivore: Univesity Park Press.
- Seefeldt, C., and Barbour, N. 1994. Early Childhood and Education An Introduction. 3rd ed. New York : Macmillan.
- Shatz, M., Bernstein, D., and Shulman, M. 1980. The responses of Language-disorderd children to indirect directives in varying contexts. Applied Psycholinguistics, 1, 295-306.
- Sinclair-de Zwart, H. 1973. Language acquisition and cognitive development. In T.E. Moore (ed.), Cognitive development and the acquisition of language. New York: Academic Press.
- Skarakis, E., and Greenfield, P. 1982. The role of new and old information in the verbal expression of language-disordered children. Journal of Speech and Hearing Research, 25, 462-467.
- Smith, P.A., and Marx, R.W. 1971. The factor structure of the revised addetion of ITPA. Psychology in schools 8, 349-356.
- Snyder, L. 1975. Pragmatics in Language-deficient children: Their prelinguistic and early verbal performatives and presuppositions. Doctorial dissertation, University of Colorado.
- Snyder, L. 1978. Communicative and cognitive abilities and disabilities in the sensorimotor period. Merrill-Palmer Quarterly, 24 161-180.
- Songsat, S. 1999. Parent perception of their involvement in early intervention programs in Special Education Centers in Thailand. Master Thesis, Special Education, University of Newcastle.
- Sroufe, L.A., and Cooper, R.G. 1992. Child Development. New York : Mc Graw – Hill, Inc.

- Tallal, P., Stark, R.E. and Mellitis E.D. 1985. The relationship between auditory temporal analysis and receptive language development; evidence from studies of developmental language disorder. Neuropsychologia 23, 527-533.
- Wards, S. 1984. Detecting abnormal behaviours in infancy: the relation between such behaviours and Linguistic development. British Journal of Disorders of Communication 19, 237-251.
- Wilcox, M. 1984. Development language disorders: Preschoolers. In A. Holland (ed.), Language disorders in children. San Diego, CA: College-Hill Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์จรรยา ชื่นเกษม
หัวหน้าฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัว (ฝ่าย EI)
2. อาจารย์ดารานี อนันตพงศ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการแก้ไขการพูด
3. อาจารย์นิลบล ทูรานภาพ
อาจารย์พิเศษภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ดร. วรนาท รักสกุลไทย
ผู้อำนวยการแผนกอนุบาล
โรงเรียนเกษมพิทยา

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามผู้บริหาร เรื่อง การศึกษาดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
2. แบบสอบถามครูประจำชั้น เรื่อง การศึกษาดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
3. แบบสอบถามนักแก้ไขการพูด เรื่อง การศึกษาดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือ ตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
4. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร เรื่อง การศึกษาดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
5. แบบสัมภาษณ์ครูประจำชั้น เรื่อง การศึกษาดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
6. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เรื่อง การศึกษาดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
7. แบบสัมภาษณ์นักแก้ไขการพูด เรื่อง การศึกษาดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือ ตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
8. แบบบันทึกการสังเกตครูประจำชั้น เรื่อง การสังเกตพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือเด็ก และการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

แบบสอบถามผู้บริหาร
เรื่อง การศึกษาการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
แก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ประเด็นคำถามประกอบไปด้วย

- 1) องค์ประกอบของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม ในเรื่องเป้าหมาย/นโยบาย และบุคลากร
- 2) ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มในเรื่อง การคัดแยก วินิจฉัย และการส่งต่อเด็กเพื่อรับความช่วยเหลือ การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือและการประสานงาน
- 3) ปัญหาและความต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้บริหารในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้ขอรับเงินอุดหนุนนักเรียนพิการในสวนกลางและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนค่าวัสดุการศึกษา (วัสดุรายหัว) เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในกรุงเทพมหานคร

รายละเอียดของแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 องค์ประกอบของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม
- ตอนที่ 3 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
- ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านและตอบแบบสอบถามทุกข้อโดยใช้เครื่องหมาย ✓

ลงใน () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ.....ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

()ปริญญาตรี สาขา.....

()ปริญญาโท สาขา.....

()ปริญญาเอก สาขา.....

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านมีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมระดับปฐมวัย.....ปี

5. ท่านเคยเข้ารับการอบรม / สัมมนา เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่

() ไม่เคย () เคย (โปรดระบุ....)

ลำดับที่	เรื่องที่อบรม/สัมมนา	ระยะเวลาอบรม	หน่วยงานที่จัด
1.			
2.			
3.			
4.			

6. ท่านเคยไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่

() ไม่เคย

() เคย (โปรดระบุแหล่งศึกษาดูงาน)

1. เมื่อ พ.ศ.

2. เมื่อ พ.ศ.

3. เมื่อ พ.ศ.

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. โรงเรียนของท่านจัดการเรียนร่วมรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () ชั้นเรียนปกติเต็มเวลาโดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น
 - () ชั้นเรียนปกติเต็มเวลา และมีครูการศึกษาพิเศษคอยให้คำแนะนำปรึกษา
 - () ชั้นเรียนปกติเต็มเวลา และมีบริการสอนเสริมกระตุ้นพัฒนาการภาษาและการพูด
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)
2. ท่านมีเป้าหมายในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มด้านการพูดแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าได้มีพัฒนาการมากที่สุด
 - () เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นของเด็ก ให้สามารถพัฒนาศักยภาพได้สูงสุดตามวุฒิภาวะของเด็ก
 - () เพื่อสร้างความเข้าใจ การยอมรับเด็ก และนำไปสู่การแก้ไขอย่างถูกต้อง
 - () เพื่อส่งเสริมให้มีการยอมรับ และช่วยเหลือเด็ก ตลอดจนสร้างการยอมรับและความช่วยเหลือนั้นให้เกิดขึ้นในครอบครัวเด็ก
 - () เพื่อส่งเสริมการประสานงานกันระหว่างนักวิชาชีพจากหลาย ๆ สาขา ผู้ปกครอง และโรงเรียน โดยมีการประสานงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
3. ท่านกำหนดนโยบายในการเตรียมการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () การปรับหลักสูตร วิธีสอน และการประเมินผล ให้เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล
 - () การจัดสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการพูด
 - () จัดคณะทำงานเพื่อทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
 - () จัดเตรียมครูการศึกษาพิเศษ หรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษเฉพาะ
 - () การปรับทัศนคติและความเข้าใจของเด็กปกติต่อเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
 - () การปรับทัศนคติของบุคลากรในโรงเรียน ให้เกิดการยอมรับและเข้าใจเด็ก
 - () ปรับเปลี่ยนทัศนคติ และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครอง
 - () การเตรียมความพร้อมเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าก่อนส่งเข้าเรียนร่วม
 - () การประสานงานขอความช่วยเหลือด้านการส่งเสริมการพูดที่มีอยู่ในชุมชน
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายในการปรับใช้หลักสูตร สำหรับเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร
- () ใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ
 - () ใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ แต่ปรับเนื้อหา และวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการ และความสามารถของเด็กแต่ละคน
 - () ใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ แต่ปรับเนื้อหา และวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็ก และจัดบริการเสริมเพื่อกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาและการพูด
 - () ใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ และจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
 - () ใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า และจัดบริการเสริมเพื่อกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาและการพูด
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ท่านมีวิธีการจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมที่มีเด็กพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () มีความสมัครใจ และมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
 - () มีความสนใจในการแสวงหาข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา
 - () มีความเข้าใจในสภาพปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - () มีใจรักเด็ก และมีความอดทนในการทำงานกับเด็ก
 - () มีจิตวิทยาในการพูดคุยกับเด็ก และผู้ปกครอง
 - () มีความรู้เรื่องการศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - () มีความรู้เรื่องวิธีการและเทคนิคการส่งเสริมการพูดแก่เด็ก
 - () พิจารณาจากคุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์การสอน
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่ให้ความช่วยเหลือในการกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาและการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่

() ไม่มี () มี

หากมี ผู้ปฏิบัติคือใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ครูประจำชั้นที่ได้รับการอบรมการกระตุ้นพัฒนาการการพูดโดยเฉพาะ
 () ครูการศึกษาพิเศษ
 () นักแก้ไขการพูด
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. การดำเนินการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมพัฒนาการการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้พื้นฐานในการส่งเสริมการพูดแก่เด็ก
 () ผู้บริหารปฐมนิเทศ และให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการพูดด้วยตนเอง
 () มีครูการศึกษาพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญในการฝึกพูดช่วยฝึกครูในโรงเรียนให้มีความชำนาญสามารถช่วยเด็กที่มีปัญหาการพูดล่าช้า
 () เชิญวิทยากร หรือ ผู้เชี่ยวชาญในการส่งเสริมการพูดมาให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครู
 () ส่งครูไปศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาการการพูดแก่เด็ก
 () แนะนำให้ครูศึกษาเอกสาร สื่อ และตำราที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. ท่านมีการสร้างขวัญและกำลังใจกับครูประจำชั้นที่ดูแลเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ให้คำยกย่อง ชมเชย
 () ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงาน
 () มีการปฐมนิเทศ ชี้แจง แนะนำแนวทางวิธีการสอน
 () ส่งเสริมให้เพิ่มความรู้อยู่ตลอดเวลา โดยการศึกษาต่อ ดูงาน และสัมมนา
 () พิจารณาความดี ความชอบอย่างถูกต้องตามการปฏิบัติงานจริง
 () ช่วยเหลือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในหน้าที่และชีวิตส่วนตัว
 () รักษาผลประโยชน์ของครูตามสิทธิที่พึงได้รับตามระเบียบ
 () มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล และเงินสะสมจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพครู (สำหรับครูโรงเรียนเอกชน)
 () จัดเงินเพิ่มพิเศษสำหรับครูที่ดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่อง

1. โรงเรียนดำเนินการสำรวจ คัดแยก และวินิจฉัยเด็กที่มีปัญหาในการพูดหรือไม่

() ไม่ได้ดำเนินการ () ดำเนินการ

หากดำเนินการ ท่านดำเนินการในการรวบรวมข้อมูลการพิจารณาคัดแยก และวินิจฉัยเด็กด้านการพูดอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สังเกตการณ์ปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับเพื่อน ๆ และครู
- () สังเกตความสามารถการฟัง โดยอาจทดสอบการแยกเสียงเหมือน หรือ ต่าง
- () สังเกตความสามารถในเรื่องความเข้าใจภาษา เมื่อเทียบกับพัฒนาการภาษาและการพูดของเด็กปกติในช่วงอายุเดียวกัน
- () สังเกตความสามารถในเรื่องการแสดงออกทางภาษาและการพูดเมื่อเทียบกับพัฒนาการภาษาและการพูดของเด็กปกติในช่วงอายุเดียวกัน
- () สังเกตความสามารถในการออกเสียงว่าเด็กออกเสียงชัดเจน หรือไม่เมื่อเทียบกับพัฒนาการภาษาและการพูดของเด็กปกติในช่วงอายุเดียวกัน
- () คัดแยกโดยการสังเกตพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้สังเกตประมาณ 2 – 3 คน และลงมติร่วมกันว่าเด็กที่สังเกตมีปัญหาด้านภาษาและการพูด
- () คัดแยกโดยใช้แบบทดสอบหรือแบบคัดแยกที่เชื่อถือได้
- () สอบถามข้อมูลจากผู้ปกครอง
- () พิจารณาจากผลการประเมินในอดีตที่ผ่านมา
- () ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อวินิจฉัยเด็กที่ครูสงสัยว่ามีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. โรงเรียนดำเนินการในการให้ความช่วยเหลืออย่างไร เมื่อพบว่าเด็กมีพัฒนาการการพูดล่าช้า
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ส่งเด็กเข้าเรียนในห้องเรียนร่วมของโรงเรียน
- () ส่งต่อไปยังโรงเรียนในเครือข่ายหรือโรงเรียนอื่นที่มีความพร้อมมากกว่า
- () ส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ถ้าเด็กมีพัฒนาการการพูดล่าช้ามีปัญหาแทรกซ้อน
อย่างอื่นในระดับรุนแรง
- () ส่งต่อแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อรับการวินิจฉัย และรับการช่วยเหลือ
ทางการแพทย์ และ/หรือ ออกเอกสารรับรองความพิการ
- () ส่งต่อโดยให้ผู้ปกครองดำเนินการเพื่อพาไปพบแพทย์
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)
3. โรงเรียนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือไม่
- () ไม่ได้จัดทำ () จัดทำ (โปรดตอบคำถามข้อ 4 – 6)
4. ใครเป็นผู้ดำเนินการในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อกระตุ้นพัฒนาการทางภาษา
การพูดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ผู้บริหารโรงเรียน () บุคลากรทางการแพทย์ (โปรดระบุ).....
- () ครูการศึกษาพิเศษ () ครูประจำชั้น
- () นักจิตวิทยา () นักแก้ไขการพูด
- () ผู้ช่วยครู () ผู้ปกครอง
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ท่านดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งใดบ้าง
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ข้อมูลจากแบบรายงานผลพัฒนาการเด็ก (ในกรณีที่มีการส่งต่อขึ้นชั้นไป)
- () ข้อมูลจากสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน (ในกรณีที่มีการส่งต่อขึ้นชั้นไป)
- () ข้อมูลทางการแพทย์
- () ข้อมูลจากผู้ปกครองเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- () ข้อมูลจากการคัดแยกเด็ก () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6. ระยะเวลาในการประชุมประเมินติดตามความก้าวหน้าของเด็กในการจัดทำแผนการจัด
การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
- () เดือนละ 1 ครั้ง () 2 เดือน ครั้ง
- () ทุกสิ้นภาคการศึกษา () ทุกสิ้นปีการศึกษา
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. โรงเรียนของท่านมีบริการเสริมในการกระตุ้นพัฒนาการภาษาและการพูดแก่เด็กหรือไม่

() ไม่มี () มี

หากไม่มีบริการเสริม ท่านปฏิบัติอย่างไร

() โรงเรียนดำเนินการส่งต่อเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ไปรับบริการกระตุ้น

พัฒนาการทางภาษาและการพูดยังหน่วยงานในชุมชน

ชื่อหน่วยงานที่ส่งไปรับบริการเสริมเพื่อกระตุ้นพัฒนาการภาษาและการพูด.....

.....

ใครเป็นผู้นำเด็กไป.....

จำนวนครั้งในการรับการบำบัด.....ครั้ง / สัปดาห์ หรือ.....ครั้ง / เดือน

() ให้คำแนะนำผู้ปกครองพาเด็กไปรับบริการบริการแก้ไขการพูด

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. การปฏิบัติในการส่งเสริมพัฒนาการภาษาและการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

ปฏิบัติโดยผู้ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

และปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ก) จัดกิจกรรมส่งเสริมการพูดพร้อมกับเด็กปกติทั้งชั้นเรียน

ข) จัดกิจกรรมส่งเสริมการพูดเป็นรายบุคคล

ค) จัดกิจกรรมส่งเสริมการพูดเป็นกลุ่มเฉพาะเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

() ครูประจำชั้น ปฏิบัติโดย () ก () ข () ค

() ครูประจำชั้นที่ผ่านการอบรม

การส่งเสริมการพูด ปฏิบัติโดย () ก () ข () ค

() ครูการศึกษาพิเศษ ปฏิบัติโดย () ก () ข () ค

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

9. ท่านดำเนินการประสานงานระหว่างครูประจำชั้นและครูการศึกษาพิเศษ ในการพัฒนาภาษาและการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่

() ไม่ได้ปฏิบัติ () ปฏิบัติ

หากท่านปฏิบัติ ท่านดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ครูพิเศษและครูประจำชั้นจัดทำเนื้อหาโดยการสนทนาร่วมกัน

() เตรียมการต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้นสามารถเข้าร่วมฟัง หรือเข้าร่วมในการบำบัด

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. ท่านเตรียมการในการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนของท่านอย่างไร

() ไม่ได้ปฏิบัติ () ปฏิบัติ

หากท่านปฏิบัติ ท่านดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () จัดประชุมชี้แจงเป้าหมายและนโยบาย ในเรื่องการจัดการเรียนร่วมให้บุคลากรทุกคนรับทราบ
- () จัดตั้งคณะทำงานโครงการเรียนร่วมขึ้นในโรงเรียน
- () จัดตั้งคณะทำงานโครงการเรียนร่วมขึ้นในโรงเรียน และเชิญผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการพัฒนาภาษาและการพูดมาเป็นที่ปรึกษา
- () ส่งครูเข้าอบรม เชิญวิทยากรมาอบรม หรือพาไปศึกษาดูงาน เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานในการกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาและการพูดแก่เด็กที่พูดล่าช้า
- () จัดเตรียมครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ หรือได้รับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ เพื่อประสานให้คำแนะนำแก่ครูประจำชั้น
- () สนับสนุนในเรื่องเอกสาร วัสดุทัศน ฯลฯ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากร
- () จัดการนิเทศและติดตามผล หากพบข้อผิดพลาดจะได้แก้ไขได้ทันที
- () สร้างความรู้ความเข้าใจกับเด็กปกติในการปฏิบัติหรือช่วยเหลือเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. ท่านดำเนินการประสานงานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร

() ไม่ได้ปฏิบัติ () ปฏิบัติ

หากท่านปฏิบัติ ท่านดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () จัดประชุมชี้แจงเป้าหมาย และนโยบายในเรื่องการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแก่ผู้ปกครองของเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าทุกคนรับทราบ
- () จัดโครงการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองในรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เชิญผู้ปกครองประชุม จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครู ผู้ปกครอง และคณะทำงาน จัดบริการแนะแนวในเรื่องการส่งเสริมการพูด หรือเชิญวิทยากรบรรยายให้ความรู้
- () การจัดการเยี่ยมบ้านเด็ก เพื่อให้ครูได้ทราบสภาพครอบครัว และสร้างความคุ้นเคยกับครอบครัว
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. ท่านดำเนินการในการส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนอย่างไร

() ไม่ได้ปฏิบัติ () ปฏิบัติ

หากท่านปฏิบัติ ท่านดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สนับสนุนผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมหรือร่วมกลุ่มในการจัดตั้งเป็นกลุ่ม/ชมรม/สมาคม
- () ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน
- () ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
- () สนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้าร่วมในกิจกรรมอาสาสมัคร เช่น ดูแลเด็กเวลาไปทัศนศึกษาเป็นวิทยากรหรือเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซ่อมแซมอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. ท่านดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูดแก่เด็กอย่างไร

() ไม่ได้ปฏิบัติ () ปฏิบัติ

หากท่านปฏิบัติ ท่านดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () เสนอโครงการเรียนร่วมของโรงเรียนต่อหน่วยงานต้นสังกัด
- () ขอความสนับสนุนในเรื่องอัตรากำลังครู และงบประมาณ
- () ขอความช่วยเหลือในการอบรมครู เพื่อส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

14. ท่านดำเนินการประสานงานกับนักแก้ไขการพูด ในการให้ความช่วยเหลือเด็กด้านการพูดอย่างไร

() ไม่ได้ปฏิบัติ () ปฏิบัติ

หากท่านปฏิบัติ ท่านดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ติดต่อนักแก้ไขการพูด ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก และเทคนิควิธีในการให้ความช่วยเหลือในระยะเวลาสัปดาห์ / เดือน
- () รับทราบ และแจ้งข้อมูลแก่นักแก้ไขการพูด ผ่านทางผู้ปกครอง ในระยะเวลาสัปดาห์ / เดือน
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

15. เมื่อมีปัญหา ท่านปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากผู้อื่นหรือไม่

() ไม่ได้ปรึกษา () ปรึกษา

หากปรึกษา ท่านปรึกษาผู้ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() เพื่อนร่วมงาน () นักวิชาชีพ

() ผู้บริหารฝ่ายวิชาการในโรงเรียนอื่น () ผู้ปกครอง

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความจริง และเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1. ท่านพบปัญหาเกี่ยวกับนโยบาย / เป้าหมายจากต้นสังกัดในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มด้านการพูดหรือไม่

() ไม่พบ () พบ

หากท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใด

() การปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

() โรงเรียนยังไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายได้ทั้งหมด

() นโยบายที่กำหนดยากแก่การปฏิบัติ

() นโยบายเพื่อส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้ายังไม่ชัดเจน

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ท่านพบปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มด้านการพูด หรือไม่

() ไม่พบ () พบ

หากท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใด

() บุคลากรไม่เห็นความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูด

() โรงเรียนขาดบุคลากรเฉพาะทางในการแก้ไขปัญหภาษาและการพูด

() ความสามารถของครูในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูด

() ประสบการณ์ของครูในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูด

() ครูขาดความสนใจในการแสวงหาความรู้

() การจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคในการส่งเสริมการพูดมีน้อย

() ขวัญและกำลังใจของครู

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านพบปัญหาในการดำเนินการคัดแยกและวินิจฉัยหรือไม่

() ไม่พบ () พบ

หากท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใด

() ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญในการพาเด็กไปพบแพทย์

() บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะคัดแยกเด็ก

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านพบปัญหาในการดำเนินการส่งต่อหรือไม่

() ไม่พบ () พบ

หากท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใด

() ผู้ปกครองไม่สะดวกในการพาเด็กไปยังหน่วยงานที่ส่งต่อ

() ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญในปัญหา

() โรงเรียนไม่สะดวกในการเดินทางไปยังหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือด้านการพูด

() บุคลากรทางการแพทย์มีจำนวนจำกัด ทำให้ใช้เวลานานในการรอรับการประเมินและทราบผล

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านพบปัญหาในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือไม่

() ไม่พบ () พบ

หากท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใด

() ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านการส่งเสริมการพูด

() ครูไม่มีความรู้ / ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

() ครูไม่มีเวลาในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

() ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง

() ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากนักวิชาชีพ

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. ท่านพบปัญหาในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูดแก่เด็กหรือไม่

() ไม่พบ () พบ

หากท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใด

- () ขาดบุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ
 () ครูไม่มีความรู้ในการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการการพูดในชั้นเรียนร่วม
 () ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคนิควิธีสอนเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
 () ครูไม่มีเวลาในการส่งเสริมพัฒนาการการพูดแก่เด็กโดยเฉพาะ
 () ครูไม่มีเวลาในการเตรียมสื่อ / อุปกรณ์
 () เด็กขาดความพร้อมในการร่วมกิจกรรม
 () ผู้ปกครองไม่สนใจในการฝึกหรือกระตุ้นพัฒนาการการพูดแก่เด็ก
 () ผู้ปกครองไม่มีเวลาในการกระตุ้นพัฒนาการการพูดแก่เด็ก เนื่องจากต้องทำงาน
 () ผู้ปกครองขาดความรู้ในการส่งเสริมการพูดแก่เด็ก
 () ผู้ปกครองไม่มีเทคนิคหรือขาดความชำนาญในการส่งเสริมการพูดแก่เด็ก
 () ค่าใช้จ่ายที่จะพาเด็กไปฝึกเพิ่มเติมที่โรงพยาบาล หรือที่อื่น ๆ
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ท่านพบปัญหาในการดำเนินการประสานงานเพื่อช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มด้านการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่

() ไม่พบ () พบ

หากท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใด

- () ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง
 () ไม่มีหน่วยงานในชุมชนที่จะประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือในการส่งเสริมการพูดกับเด็ก
 () หน่วยงานที่ดำเนินการด้านการส่งเสริมการพูดมีไม่เพียงพอ และไม่สะดวกในการเดินทาง
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. ความต้องการ / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามครูประจำชั้น
เรื่อง การศึกษาการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
แก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการพูดล่าช้า ประเด็นคำถามประกอบด้วย

- 1) ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม ในเรื่องการปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือ การประสานงาน การประเมินพัฒนาการ
- 2) วิธีการและเทคนิคในการให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเตรียมความพร้อมทางภาษา ในเด็กที่ยังไม่พูด การพัฒนาความเข้าใจภาษา การพัฒนาการพูดและ การแสดงออกทางภาษา และเทคนิคในการส่งเสริมพัฒนาการการพูด
- 3) ปัญหาและความต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล

ครูประจำชั้นที่ดูแลเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้ขอรับเงินอุดหนุนนักเรียนพิการในสวนกลาง และสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนค่าวัสดุการศึกษา (วัสดุรายหัว) เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในกรุงเทพมหานคร

รายละเอียดของแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
- ตอนที่ 3 วิธีการและเทคนิคในการให้ความช่วยเหลือ
- ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการ

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านและตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงใน () หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ.....ปี

3. วุฒิกการศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขา.....

() ปริญญาตรี สาขา.....

() ปริญญาโท สาขา.....

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านมีประสบการณ์ในการสอนเด็กปฐมวัยปกติ ปี

ท่านมีประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ปี

5. ความรับผิดชอบ

ท่านสอน () ประจำชั้นอนุบาลปีที่ /

() ประจำชั้นนักเรียนคละอายุระหว่าง ถึง

นักเรียนในความดูแลของท่าน รวมทั้งสิ้น คน

นักเรียนในความดูแลของท่านที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า รวมทั้งสิ้น คน

6. ท่านเคยเข้ารับการอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่

() ไม่เคย

() เคย (โปรดระบุ...)

ลำดับที่	เรื่องทีอบรม/สัมมนา	ระยะเวลาอบรม	หน่วยงานที่จัด
1.			
2.			
3.			
4.			

7. ท่านเคยไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าบ้างหรือไม่

() ไม่เคย

() เคย (โปรดระบุ...)

1. เมื่อ พ.ศ.
2. เมื่อ พ.ศ.
3. เมื่อ พ.ศ.

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความจริง

1. ท่านดำเนินการในการแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลหรือไม่

() ปฏิบัติ

() ไม่ได้ปฏิบัติ

หากปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ค้นคว้าวิธีการฝึก วิธีการเรียนรู้ กิจกรรม อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนที่เคยมีการนำมาใช้แล้วได้ผลดี
- () คิดหาแนวทางใหม่ๆ ซึ่งแตกต่างจากที่ครูผู้สอนเคยใช้ เพื่อให้ได้ผลดีขึ้นกว่าเดิมและเหมาะสมกับเด็กแต่ละคน
- () จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และ/หรือแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)
- () อื่นๆ(โปรดระบุ)

2. ท่านดำเนินการในการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่

- () ดำเนินการ () ไม่ได้ดำเนินการ

หากท่านดำเนินการ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () วิเคราะห์สภาพปัญหา และจุดที่จะพัฒนาเด็กในเรื่องการพูด
- () คิดหาแนวทางใหม่ๆ ซึ่งแตกต่างจากที่ครูผู้สอนเคยใช้อยู่เพิ่มเติมเพื่อให้ได้ ผลดีขึ้นกว่าเดิม(การพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการส่งเสริมการพูด)
- () มีการดำเนินการตรวจสอบขั้นต้นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของนวัตกรรม
- () หลังจากนวัตกรรมการมาใช้มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- () พิจารณาคูผลระหว่างการใช้ในแต่ละระยะ เพื่อทราบแนวโน้มในการพัฒนาของเด็ก
- () มีการปฏิบัติงานและปรับปรุงงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการการทำงานและผลการทำงานให้ดีขึ้นกว่าเดิม
- () จัดบันทึกกระบวนการทำงาน และผลการทำงานอย่างละเอียด
- () อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. หากท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียนท่านทำงานวิจัยในเรื่องใด และ โปรดระบุชื่องานวิจัยของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () การพัฒนารูปแบบการจัดชั้นเรียน เรื่อง
- () การปรับพฤติกรรม เรื่อง
- () การพัฒนาหลักสูตร เรื่อง
- () การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน เรื่อง
- () การพัฒนาสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ เรื่อง
- () การจัดกิจกรรมเสริมด้านการพูด เรื่อง
- () การจัดกิจกรรมบำบัดต่างๆ เฉพาะสำหรับเด็กรายบุคคล หรือกลุ่มย่อย เรื่อง
- () อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านประสานงานกับผู้ปกครองของเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาการ พฤติกรรม และปัญหาของเด็กอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () การประสานงานโดยการพูดคุย
- () การประสานงานโดยใช้สมุดสื่อสารประจำตัวนักเรียน
- () การประสานงานโดยใช้หนังสือเวียน เพื่อแจ้งข่าวสาร
- () การประสานงานโดยการเขียนรายงานพัฒนาการเด็กให้ผู้ปกครองทราบ
- () สัปดาห์ละ 1 ครั้ง () เดือนละ 1 ครั้ง

- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- () การประสานงาน โดยใช้แบบรายงานผลพัฒนาการเด็ก
- () การประสานงาน โดยใช้สมุดรายงานประจำตัวนักเรียน
- () การเยี่ยมบ้านเด็ก เพื่อทราบถึงสภาพครอบครัวและสร้างความคุ้นเคย
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และส่งเสริมพัฒนาการด้านการพูดแก่เด็กหรือไม่

- () ไม่มีส่วนร่วม () มีส่วนร่วม

หากผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนหรือการส่งเสริมพัฒนาการการพูดแก่เด็กอย่างไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () รับทราบแนวการสอน และการจัดการเรียนการสอน
- () แลกเปลี่ยนข้อมูลพฤติกรรม พัฒนาการด้านการพูด หรือปัญหาของเด็กที่บ้าน
- () ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคที่นักแก้ไขการพูดแนะนำให้ปฏิบัติ
- () เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการส่งเสริมการพูดแก่เด็ก โดยประสานงานกับครู
- () เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและร่วมตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็กโดยการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
- () เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอาสาสมัคร
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. ท่านปฏิบัติในการประสานงานกับนักแก้ไขการพูดในเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการการพูดบ้างหรือไม่

- () ไม่ปฏิบัติ () ปฏิบัติ

หากปฏิบัติ ท่านประสานงานกับนักแก้ไขการพูดอย่างไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () โดยการติดต่อด้วยตนเอง
(หน่วยงาน).....
- () ติดต่อโดยผ่านผู้ปกครองของเด็กที่พัฒนาการพูดล่าช้า
(หน่วยงาน).....
- () ประสานงานผ่านทางโรงเรียน
(หน่วยงาน).....
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ท่านมีวิธีการประเมินพัฒนาการเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก
- การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก และจัดบันทึกคำพูดของเด็ก
- การทดสอบเด็กโดยใช้แบบทดสอบ
- การสนทนากับเด็ก
- การติดตามผลจากแฟ้มสะสมผลงาน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. การวัดและประเมินพัฒนาการเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ท่านจัดทำช่วงเวลาใด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก่อนทำกิจกรรม
- ระหว่างทำกิจกรรม
- หลังทำกิจกรรมเสร็จ
- ทุกปลายภาคเรียน
- เป็นระยะ ๆ แล้วแต่ความเหมาะสม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. เกณฑ์ที่ท่านใช้ในการวัดและประเมินผลเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า และเด็กปกติเป็นอย่างไร

- ใช้เกณฑ์เดียวกันทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- แยกเกณฑ์เป็น 2 กลุ่มคือเกณฑ์ของกลุ่มเด็กปกติ กับเกณฑ์ของกลุ่มเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- เด็กปกติจะประเมินด้วยเกณฑ์มาตรฐาน แต่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าจะประเมินจากพัฒนาการของเด็กแต่ละคนเป็นสำคัญ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10. ท่านได้ดำเนินการหลังจากการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กอนุบาลที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร

- จัดทำรายงานประจำตัวนักเรียนของต้นสังกัด
- เขียนรายงานผลสำหรับครูประจำชั้นคนต่อไป
- นำผลการประเมินเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรม และจัดกิจกรรมเสริมพิเศษให้เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- นำผลการประเมินเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลขอเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 วิธีการและเทคนิคการให้ความช่วยเหลือ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาวิธีการและเทคนิคในการส่งเสริมพัฒนาการการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าในแต่ละข้อ และขีดเครื่องหมาย ✓ ในสิ่งที่ท่านปฏิบัติ ตัวอย่างที่กำหนดในแต่ละข้อ มีเพื่อขยายความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมการพูดในแต่ละข้อ ท่านไม่จำเป็นต้องปฏิบัติเหมือนในตัวอย่างที่ให้

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
วิธีการในการส่งเสริมพัฒนาการการพูด				
<i>ก. การเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด</i>				
1. การ ฝึกความสนใจ โดย				
1.1 จัดกิจกรรมหรือเกมที่ฝึกให้เด็กมุ่งความสนใจไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เกมจ๊ะเอ๋ หรือเกมซ่อนของโดยให้เด็กมองแล้วเอาซ่อนไว้ข้างหลัง.....				
1.2 ฝึกให้เด็กเลียนแบบท่าทางโดยครูไม่ต้องใช้คำพูดสั่ง เช่น เลียนแบบการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย				
1.3 ฝึกให้เด็กเล่นเกมบทบาทสมมติ เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติเลียนแบบการปฏิบัติที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน.....				
1.4 ฝึกให้เด็กรู้จักสังเกตสิ่งที่เหมือนและแตกต่าง เช่น เรียงสีลูกเต๋าให้เหมือนแบบที่ครูทำ เกมจับคู่สิ่งของที่มีสีเหมือนกันหรือเกมจับคู่สิ่งของโดยให้มีสีที่ต่างกัน.....				
1.5 ฝึกการพัฒนาความจำในการลำดับ โดยให้เด็กเลียนแบบการกระทำที่มีลำดับขั้น ซึ่งครูสาธิตให้เด็กดู เช่น ให้เด็กเล่นเกมการเคลื่อนไหวผ่านสิ่งกีดขวางต่างๆ ตามขั้นตอน				
1.6 ใช้ดนตรี เพลง คำคล้องจอง เพื่อกระตุ้นให้เด็กสนใจในกิจกรรม มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีสมาธิพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งอื่น.....				

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
1.7 ฝึกให้เด็กรู้จักสังเกตการกระทำของครูในการชี้แนะให้ปฏิบัติ หรือชี้แนะคำตอบ เช่นการแสดงสีหน้าท่าทางการใช้สายตา การสัมผัส หรือการพูดคำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ
1.8 ฝึกให้เด็กขยายระยะเวลาของช่วงความสนใจเช่นให้เด็กหาว่าสิ่งของชิ้นใดหายไปโดยวางสิ่งของไว้บนโต๊ะแล้วหยิบออกและให้เด็กหาสิ่งของที่หายไป เมื่อเด็กมีระยะเวลาความสนใจดีขึ้น จึงให้เด็กมองหาสิ่งของที่ซ่อนตามที่ตั้งต่าง ๆ มาวางให้ถูกที่.....
2. การฝึกฟัง				
2.1 ฝึกให้เด็กทายเสียง หรือค้นหาที่มาของเสียง เช่นการฟังเสียงที่อยู่รอบตัว หรือทายเสียงเครื่องดนตรี.....
2.2 ฝึกฟังเสียงพยัญชนะ / เสียงสระ เช่นการเล่นเกม "เหมือน - ไม่เหมือน" โดยครูจะพูดครั้งละ 2 คำ ถ้าคำที่ครูพูดเหมือนกันให้เด็กปรบมือ ถ้าคำที่ครูพูดไม่เหมือนกัน ให้เด็กโบกมือ.....
2.3 ฝึกฟังแยกเสียง เช่นให้เด็กฟังเพื่อแยกเสียงพยัญชนะที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน หรือฟังแยกเสียงเครื่องดนตรีแล้วให้เด็กบอกว่าเป็นเครื่องดนตรีชนิดใด.....
2.4 อ่านหนังสือนิทานให้เด็กฟัง.....
2.5 ฝึกให้เด็กฟังนิทานสั้น ๆ จากเครื่องบันทึกเสียง.....

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
3. การฝึกฟังและปฏิบัติตามโดย				
3.1 ฝึกให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งโดยใช้คำสั่งสั้น ๆ ง่าย ๆ เช่น นั่งลง.....				
3.2 ฝึกให้เด็กเล่นเกม หรือปฏิบัติตามคำสั่งที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น เกมที่มีตัวเลือกเพิ่มขึ้น หรือคำสั่งที่มีลำดับขั้นที่ซับซ้อนขึ้น...				
3.3 ฝึกให้เด็กฟังคำสั่ง และปฏิบัติตามข้อตกลง หรือควบคุมพฤติกรรมตนเอง เช่น ในการเล่นเกมเมื่อถึงเวลาเลิกเล่นครูจะออกคำสั่งให้หยุดเล่น โดยการร้องเพลง หรือเคาะสัญญาณเก็บของเล่น ซึ่งเด็กจะต้องหยุดเล่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง.....				
3.4 ฝึกให้เด็กเลียนแบบการกระทำที่ซับซ้อน โดยครูอธิบายขั้นตอน สาธิตให้เด็กดู แล้วให้เด็กทำตาม เช่น ให้เด็กเคลื่อนไหวก่อนถึงกีดขวางต่าง ๆ ตามคำสั่งและขั้นตอนที่กำหนด.....				
3.6 ฝึกให้เด็กฟังเสียงเคาะจังหวะ ช้า-เร็ว แล้วเคลื่อนไหวกตามจังหวะนั้น.....				
3.7 ฝึกให้เด็กเล่นเกมประกอบเสียงเพลง หรือเสียงดนตรี เช่น การส่งของตามจังหวะเพลง หรือเกมเก้าอี้ดนตรี.....				
4. การเตรียมความพร้อมในการพูด				
4.1 ฝึกควบคุมการหายใจให้มีกำลัง หายใจถูกวิธี และรู้จักกักเก็บลมเวลาออกเสียง เช่น ฝึกเป่าขนนก เป่ากระดาษ เป่าเทียน เป่าฟองสบู่ ใช้สียหยดบนกระดาษแล้วให้เด็กเป่าสีอย่างอิสระ หรือเป่าไปตามทิศทางที่กำหนด.....				

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.2 ฝึกกล้ามเนื้อที่ใช้ในการพูด โดยให้เด็กเคลื่อนไหวอวัยวะเกี่ยวกับการพูด เช่น การเคลื่อนไหวลิ้น (ม้วนลิ้น, กระจกลิ้น, รัวลิ้น) เคลื่อนไหวริมฝีปาก (ห่อปาก, อ้าปาก) ฝึกกราม (ให้เด็กทานอาหารแข็ง ๆ)
4.3 การฝึกออกเสียง โดยการ				
- ฝึกให้เด็กสังเกตตำแหน่งที่เกิดของเสียง โดยครูออกเสียงที่ถูกต้อง และให้เด็กสังเกต เช่นการทำรูปปาก การใช้ลิ้น การเปล่งเสียงผ่านอวัยวะในปากอย่างไร เด็กจะสังเกตและทำตามทีละขั้นโดยอาศัยการดูกระจกเงาประกอบขณะที่ฝึก.....
- ฝึกให้เด็กวางมือสัมผัสตำแหน่งกลไกที่ใช้ในการออกเสียง เพื่อจะได้เลียนแบบได้ดีขึ้น.....
- ฝึกให้เด็กฟังเสียงตนเอง ใช้วิธีบันทึกเสียงของเด็ก แล้วให้เด็กฟังเสียงพูดของตัวเอง เปรียบเทียบกับเสียงของครูหรือเสียงที่ถูกต้อง.....
- ฝึกให้เด็กเล่นเกมเพื่อฝึกเสียงพยัญชนะ เช่น ฝึกใช้เสียง ป ได้แก่ เกมการเป่าต่าง ๆ (เป่ากระดาษ เป่ายางยืด) หรือฝึกใช้เสียง ฟ (ใช้ฟันบนแตะริมฝีปากล่างแล้วพ่นลมออกมาให้ดัง "เฟอะ").....
- ฝึกให้เด็กออกเสียงพยัญชนะที่สังเกตเห็นริมฝีปากได้ชัด เช่น พ, ม, ป ก่อน.....
- ฝึกให้เด็กดูรูปภาพและบัตรคำ และบอกให้เด็กทราบว่าเสียงที่เด็กกำลังออกเสียงคือพยัญชนะอะไร.....
- ฝึกให้เด็กออกเสียงในระดับพยางค์ โดยการเลียนแบบการออกเสียง เริ่มจากเสียงที่เด็กทำได้อาจมีความหมายหรือไม่มีความหมาย เช่น เด็กชอบบอกร้องเสียง /อ/ ก็เริ่มจากเสียง ออ หรือเด็กออกเสียง /ม/ ได้ ก็เริ่มจากเสียง แม่.....

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
ข. การพัฒนาความเข้าใจภาษา				
1. ฝึกทักษะความสนใจ และความเข้าใจภาษา				
1.1 ฝึกให้เด็กเล่นเกม หรือทำกิจกรรมที่พูดให้น้อยที่สุด โดยใช้ภาษาสั้นๆ ง่ายๆ ในเกมที่เล่นนั้น				
1.2 ฝึกให้เด็กพัฒนาการจำจากการเรียงลำดับวัตถุ เช่น ครูเรียงลูกเต๋าสีให้เด็กดูแล้วปิดไว้ และให้เด็กเรียงลูกเต๋าสีให้เหมือนกับที่ครูเรียง หรือครูให้เด็กดูสิ่งของที่จัดเรียงไว้เป็นแถว นำผ้าปิดและหยิบสิ่งของออกมา 1 ชิ้น โดยไม่ให้เด็กเห็น แล้วจึงให้เด็กดูว่าของชิ้นใดหายไป.....				
1.3 ฝึกให้เด็กเลียนแบบครู โดยการแสดงท่าทางประกอบเพลง.....				
1.4 อ่านนิทานให้เด็กฟังแล้วพูดคุยเกี่ยวกับภาพและเรื่องราวในหนังสือ.....				
2. ฝึกทักษะเกี่ยวกับการใช้ภาษาสัญลักษณ์				
2.1 ใช้อุปกรณ์ของจริงในการเล่นเก็มนจับคู่ หรือเกมการจัดประเภทสิ่งของ และรู้จักวิธีการใช้อย่างถูกต้อง เช่น จับคู่หูกับแปรง ถ้วยกับช้อน แล้วจึงไปสู่การใช้รูปภาพ หรือการเล่นเก็มนการศึกษา.....				
2.2 ฝึกให้เด็กจับกลุ่มสิ่งของที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน เช่น ให้เด็กมองหาสิ่งที่ซ่อนอยู่รอบ ๆ ห้อง แล้วจัดสิ่งของไปยังห้องต่าง ๆ ในบ้านตุ๊กตา				
2.3 ฝึกให้เด็กเล่นเกมการศึกษา เช่น เกมจัดลำดับ, การมองแยกแยะ, เรียงลำดับ, แยกประเภทขนาด				
2.4 ฝึกให้เด็กสะสมภาพคำศัพท์โดยจัดเป็นหมวดต่างๆ เพื่อให้เด็กรู้จักและเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น เช่น หมวดอวัยวะ ครูจัดกิจกรรมให้เด็กสะสมภาพอวัยวะโดยตัดภาพ ตัดภาพ และเขียนชื่อประกอบภาพ(ให้เด็กทำตามระดับความสามารถเด็ก)...				

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
3. ฝึกทักษะความเข้าใจคำพูด				
3.1 ฝึกให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งสั้น ๆ ง่าย ๆ หรือพูดคุยกับเด็กขณะทำกิจกรรม โดยใช้คำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของหรือการกระทำในชีวิตประจำวันของเด็ก เช่นในการจัดโต๊ะอาหาร ครูพูดว่า "นี่เก้าอี้" "แดงนั่งเก้าอี้"
3.2 ฝึกให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งโดยการพูดเน้นคำที่ต้องการให้เด็กปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
3.3 ฝึกให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งที่มีหลายขั้นตอน โดยใช้การฟังที่มีพื้นฐานจากการจำ เช่นการเล่นบทบาทสมมติชื่อของโดยให้เด็กชื่อสิ่งของตามคำสั่ง.....
3.4 ฝึกให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรง ในการเรียนรู้คำที่เป็นนามธรรม เช่น คำว่า "ใหญ่" "เล็ก" ครูให้เด็กมีประสบการณ์ตรงโดยปีนเข้าไปในกล่องใหญ่และกล่องเล็ก
3.5 ฝึกให้เด็กได้ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งในหลาย ๆ สถานการณ์ เพื่อให้เด็กสามารถฟังเข้าใจในสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป.....
3.6 ฝึกให้เด็กรู้จักการขอให้ผู้ใหญ่พูดซ้ำ หรือรู้จักใช้ภาษาท่าทาง เมื่อเกิดสับสน / ไม่เข้าใจคำสั่งโดยไม่กลัว หรืออาย
3.7 ฝึกให้เด็กเข้าใจภาษาโดยเริ่มจากคำเดี่ยวๆ แล้วจึงเพิ่มเป็นวลี และประโยค ตามลำดับ โดยการพูดคุยกับเด็กบ่อยๆ
3.8 ฝึกให้เด็กทำกิจกรรมโดยไม่มีการชี้แนะจากครูขณะทำกิจกรรมนั้น เช่นครูอธิบายขั้นตอนการทำงานให้เด็กฟัง และให้เด็กปฏิบัติด้วยตนเอง โดยครูคอยสังเกตการทำงานของเด็จนทำงานเสร็จแล้วจึงเข้ามาดูผลงานพร้อมกับเด็ก.....

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
ค. การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา				
1. การส่งเสริมให้เด็กพูดและแสดงออกทางภาษา				
1.1 อ่านหนังสือนิทานให้เด็กฟังโดย				
- พูดคุยโต้ตอบกับเด็กเกี่ยวกับภาพ และเรื่องราวในหนังสือ.....				
- เปิดโอกาสให้เด็กคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปขณะเล่านิทาน.....				
- ตั้งคำถามว่าถ้าเด็กเป็นตัวละครตัวนั้นจะรู้สึก หรือแก้ปัญหาอย่างไร.....				
1.2 ให้เด็กฟังนิทานสั้นๆ จากเครื่องบันทึกเสียง หลังจากฟังให้เด็กตอบคำถาม.....				
1.3 ใช้กิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ขณะเล่น จัดโต๊ะอาหาร.....				
1.4 ให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยกัน.....				
1.5 จัดกิจกรรมวงกลมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกโดยการพูด เช่น การแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึก เล่าเรื่องที่พบเห็นมา หรือแสดงความต้องการของตนเองออกมา.....				
2. การกระตุ้นให้เด็กพูดออกมาโดยการ				
2.1 พูดให้เด็กพูดตาม.....				
2.2 ใช้ภาษาท่าทางเพื่อช่วยกระตุ้นให้เด็กรู้จักถ่ายทอดภาษาออกมา.....				
2.3 เปลี่ยนแปลงกิจกรรมที่เด็กเคยทำอยู่เป็นประจำ เช่น ในทุกวันเด็กจะตีมนมเป็นอาหารว่าง แต่วันนี้เปลี่ยนเป็นน้ำส้ม.....				
2.4 ใช้การตั้งคำถามที่มีหลายคำตอบ เช่น เพราะว่า ทำไม อย่างไร.....				
2.5 ใช้การวางเงื่อนไข ถ้าเด็กอยากจะได้อะไรจะต้องให้เด็กพูดก่อน.....				

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
2.6 ฝึกในสถานการณ์กลุ่ม และใช้เกมประเภทที่มีสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่นการตอบลือคขึ้นไปสูง ๆ จนล้มลงมา เมื่อหอคอยล้มจะกระตุ้นให้เด็กเปล่งเสียงออกมา "ล้มแล้ว".....
3. การพัฒนาการพูดออกมาเป็นหน่วยคำ ซึ่งเสียงที่เปล่งออกมาสามารถระบุสิ่งต่างๆ ได้ (มีความหมาย) โดยปฏิบัติดังนี้				
3.1 กำหนดหมวดคำศัพท์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการสอน ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คุ้นเคยในเด็กแต่ละคน โดยครูสอนเน้นคำในหมวดนั้น ๆ เช่น หมวดสมาชิกในครอบครัว หมวดเครื่องแต่งกาย.....
3.2 ให้เด็กเล่นเกมการศึกษา โดยนำภาพมาจับคู่ แยกประเภท หรือ จัดหมวดหมู่ภาพ และพูดคุยโต้ตอบขณะเล่นเกม
3.3 ให้เด็กฟัง และตระหนักถึงคำศัพท์ ว่าใช้งานอย่างไร เช่น นำคำศัพท์ที่ต้องการฝึกมาเล่นเกม โดยตั้งคำถามเพื่อให้เด็กได้ฟัง และพูดคำศัพท์นั้นซ้ำๆ.....
3.4 กระตุ้นให้เด็กได้พูดคำศัพท์ที่ต้องการฝึกบ่อยๆ เช่น เริ่มจากให้เด็กพูดตามโดยตรง ถามคำถามให้ตอบ และถามคำถามแบบกำหนดตัวเลือกให้เด็กเลือกตอบ (ตามลำดับ).....
3.5 การฝึกออกเสียงคำ 2 พยางค์ - ให้เด็กผสมคำ 2 คำเข้าด้วยกัน โดยเริ่มจากคำเดี่ยวที่เด็กสามารถเข้าใจและพูดได้ เช่นครูตั้งคำถามให้เด็กตอบโดย คำตอบเป็นคำตอบ 2 พยางค์ที่มีคำเดี่ยวที่เด็กใช้ได้รวมอยู่ด้วย เมื่อเด็กพูดได้คล่องจึงตั้งคำถามแบบกำหนดตัวเลือกให้เด็กเลือกตอบ โดยคำตอบนั้นจะมีคำเดี่ยวที่เด็กคุ้นเคยอยู่ด้วย..... - ให้เด็กผสมคำ 2 คำเข้าด้วยกัน โดยใช้คำเดี่ยวที่เด็กพูดได้และเข้าใจความหมายสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน นำคำเดี่ยวมารวมกันเป็นคำง่าย ๆ หรือออกเสียงซ้ำ ๆ เช่น พ่อแม่, มะม่วง.....
3.6 ฝึกให้เด็กพูดเป็นคำโดยใช้บัตรคำหรือบัตรภาพซึ่งครูพูดนำและเด็กพูดตาม โดยเริ่มจากคำเดี่ยว คำคู่ และวลี ตามลำดับ...

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
4. การพัฒนาการพูดเป็นประโยค				
4.1 ให้เด็กใช้ประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำ 2 คำ เช่น น้องนอน ครูเดิน ต่อจากนั้นจึงเป็นประโยค 3 คำ เช่นหนูใส่เสื้อ
4.2 ให้เด็กพัฒนาโครงสร้างของประโยค โดยใช้หลักภาษาเพื่อช่วยให้เด็กสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สัญลักษณ์แสดงกรอบของประโยค เช่นบัตรคำที่เป็นประธาน-กริยา-กรรม ใช้สีที่แตกต่างกัน และให้เด็กวางคำเรียงตามสีที่กำหนด....
4.3 ฝึกเด็กพูดประโยคที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน เมื่อเด็กสามารถฝึกพูดระดับประโยคได้อย่างคล่องแคล่ว.....
4.4 ให้เด็กเล่นบทบาทสมมติ โดยใช้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือนำคำที่เด็กเคยฝึกแล้วมาใช้
4.5 ให้เด็กเล่นบทบาทสมมติเพื่อฝึกภาษาพูดในขั้นต้น โดยใช้ภาษากำกับ / สั่งผู้อื่น เช่น ให้เด็กได้สวมบทบาทครู.....
4.6 ฝึกให้เด็กพูดสนทนาโดยเน้นใช้คำตามหมวดคำหรือหัวข้อเรื่องที่กำหนด เพื่อฝึกให้รู้จักใช้คำพูดที่ซับซ้อนขึ้นด้วยคำศัพท์ที่หลากหลาย
5. ปรึกษากับเพื่อนร่วมงาน หรือผู้ปกครอง เมื่อพบปัญหาในการทำกิจกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่ หรือความคิดที่หลากหลาย.....

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างหนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
<u>เทคนิคในการส่งเสริมพัฒนาการการพูด</u>				
1. การเป็นแบบอย่างการพูด เช่น ครูออกเสียงให้ชัดและถูกต้อง ในการพูดเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น
2. การส่งเสริมและสนับสนุนโดยให้ความสนใจขณะเด็กพูดเช่น มองตาเด็ก ยอมรับและแสดงความนิยมชมชอบต่อการพูดของเด็ก.
3. การกระตุ้น : คำพูด – ท่าทาง - การสัมผัส				
3.1 กระตุ้นให้เด็กมองที่ครูก่อนแล้วจึงพูดกับเด็ก
3.2 ใช้มือแตะคางเพื่อเรียกความสนใจของเด็ก
3.3 ย่อหรือก้มตัวลงให้อยู่ในระดับที่เด็กจะมองเห็นหน้าครูได้ถนัดขณะพูดกับเด็ก เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กฟังครูพูด.....
3.4 ไม่ใช่คำพูดแต่จับมือเด็กกระทำ ใช้คำพูดสั้นๆ ง่ายๆ ภาษาท่าทาง การสัมผัส เพื่อเริ่มต้นการปฏิบัติที่ถูกต้อง เมื่อเด็กทำได้ จึงลดการช่วยเหลือลง
3.5 ไม่ใช่ท่าทางประกอบ เมื่อต้องการเน้นการฝึกความเข้าใจภาษาพูด
3.6 เว้นช่วงให้เด็กมีโอกาสพูดได้ตอบ ไม่ถามเองตอบเองอยู่ตลอดเวลาเมื่อพูดกับเด็ก
3.7 สั่งซ้ำ เมื่อเด็กฟังคำสั่งครั้งแรกไม่เข้าใจโดยใช้การเน้นเสียง และอาจใช้ตัวชี้แนะทางสายตาเช่น การให้เด็กชูนิ้วขึ้นมา แต่ละนิ้วสำหรับคำสั่งแต่ละข้อ หรือการชี้ตำแหน่งของสิ่งของขณะฟังคำสั่งเพื่อช่วยจำ.....

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนาน ๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
4. การทำให้บทเรียนมีสีสัน				
4.1 ใช้สิ่งเร้าที่น่าสนใจ และกิจกรรมที่ไม่ซ้ำซาก เพื่อกระตุ้นการมอง และการฟังอย่างต่อเนื่อง
4.2 ใช้อารมณ์ขัน หรือการปฏิบัติที่ผิดไปจากเดิม เช่น การให้เด็กดูภาพแปลกๆ ที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ
4.3 ใช้กิจกรรมที่ต่อเนื่อง ดึงดูดความสนใจเด็ก คำนวณค่าที่เด็กจะทำ และ ได้รับความสำเร็จที่ต่อเนื่อง.....
4.4 จัดกิจกรรมโดยเริ่มจากสิ่งที่เด็กพร้อมจะเรียนรู้ และอุปกรณ์ที่คุ้นเคย หรือให้เด็กได้คุ้นเคยกับอุปกรณ์ก่อน
4.5 จัดกิจกรรมซ้ำวัตถุประสงค์เดิม โดยใช้เกมหรือกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้ไม่เบื่อ.....
4.6 จัดกิจกรรมในสถานการณ์ที่หลากหลาย
4.7 จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย เพื่อช่วยให้เกิดการปฏิสัมพันธ์.....
5. การลดสิ่งรบกวนเพื่อให้เด็กรู้ความคาดหวัง และจดจ่อกับสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น				
5.1 จัดกิจกรรมในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีเสียงรบกวน และไม่ทำให้เด็กเกิดความกังวล หากเด็กยังไม่สามารถควบคุมตนเองได้....
5.2 ใช้คำสั่งที่กระชับ ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย และเด็กสามารถคาดเดาสิ่งที่ฟังจากสภาพแวดล้อมได้
5.3 ใช้สื่อ / อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมที่มีชิ้นส่วนไม่มากนัก เพื่อไม่ให้ความสนใจของเด็กกระจายไปตามชิ้นส่วนของเล่นต่าง ๆ...
5.4 ใช้สื่อหรือกิจกรรมที่ไม่มีตัวเลือกมาก เพื่อฝึกความสนใจ เช่นเกมใส่จดหมายต่างๆ ครูปิดช่องไว้ก่อนให้เหลือเปิดไว้เพียงช่องเดียว เพื่อช่วยให้เด็กสามารถมุ่งความสนใจและเกิดความเข้าใจภาษาไปด้วย.....

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนานๆครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
6. การเพิ่มความยาก / ความคาดหวังทีละน้อย				
6.1 จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงระยะเวลาความสนใจที่แท้จริง คุณภาพของระยะเวลาช่วงความสนใจ และปฏิริยาตอบสนองต่อกิจกรรมของเด็ก มากกว่าการทำกิจกรรมได้ทั้งหมด.....				
6.2 ค่อย ๆ เพิ่มระยะเวลา หรือความซับซ้อนของกิจกรรมทีละน้อย ไม่รีบไปสู่ขั้นที่ซับซ้อนเร็วเกินไป ให้เด็กได้เชี่ยวชาญในขั้นที่ง่ายแล้วจึงไปสู่ขั้นที่ซับซ้อน เช่น การเพิ่มจำนวนของคำศัพท์ที่สอนครั้งละเพียงไม่กี่คำในระยะแรกๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กได้เรียนรู้จริงๆ				
6.3 เริ่มต้นด้วยงานที่ต้องพูดเพียงเล็กน้อย แล้วจึงไปสู่การพยายามให้เด็กพูดมากขึ้น				
6.4 ใช้การพูดให้น้อยที่สุด หรืออาจไม่ใช้คำพูดเลยเมื่อเริ่มงานใหม่แล้วจึงก้าวไปสู่การใช้คำสำคัญหรือคำที่ใช้ประจำ พร้อมด้วยของจริงที่เด็กสามารถหยิบจับได้มากกว่าที่จะเป็นเพียงรูปภาพ				
6.5 ใช้คำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ และชัดเจน ออกคำสั่งทีละอย่าง ไม่ออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติหลายๆ อย่างพร้อมกัน				
6.6 สอนให้เด็กฝึกพูดจากประโยคง่ายๆ ไม่ให้จำนวนคำมากเกินไป				
6.7 สอนจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยาก.....				
7. การปฏิบัติทางบวก				
7.1 ใช้คำพูดน้อยที่สุดเมื่อเด็กทำผิดพลาด เช่นการสัมผัสทางกาย เพื่อช่วยให้ความสับสนลดลง.....				
7.2 ให้รางวัลในความพยายามที่จะพูด โดยการสัมผัส สายตา หรือภาษาท่าทาง.....				
7.3 ไม่ตำหนิเด็กเมื่อเด็กพูดผิด แต่พูดคำที่ถูกต้องให้เด็กฟัง				
7.4 พูดคุยกับเด็กขณะที่เด็กมีอารมณ์แจ่มใส ไม่บังคับให้เด็กพูดเมื่อเด็กไม่ยอมพูด				

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนานๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
6. การเพิ่มความยาก / ความคาดหวังที่ละน้อย				
6.1 จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงระยะเวลาความสนใจที่แท้จริง คุณภาพของระยะเวลาช่วงความสนใจ และปฏิริยาตอบสนองต่อกิจกรรมของเด็ก มากกว่าการทำกิจกรรมได้ทั้งหมด.....
6.2 ค่อย ๆ เพิ่มระยะเวลา หรือความซับซ้อนของกิจกรรมที่ละน้อย ไม่รีบไปสู่ขั้นที่ซับซ้อนเร็วเกินไป ให้เด็กได้เชี่ยวชาญในขั้นที่ง่ายแล้วจึงไปสู่ขั้นที่ซับซ้อน เช่น การเพิ่มจำนวนของคำศัพท์ที่สอนครั้งละเพียงไม่กี่คำในระยะแรกๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กได้เรียนรู้จริงๆ
6.3 เริ่มต้นด้วยงานที่ต้องพูดเพียงเล็กน้อย แล้วจึงไปสู่การพยายามให้เด็กพูดมากขึ้น
6.4 ใช้การพูดให้น้อยที่สุด หรืออาจไม่ใช้คำพูดเลยเมื่อเริ่มงานใหม่แล้วจึงก้าวไปสู่การใช้คำสำคัญหรือคำที่ใช้ประจำ พร้อมด้วยของจริงที่เด็กสามารถหยิบจับได้มากกว่าที่จะเป็นเพียงรูปภาพ
6.5 ใช้คำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ และชัดเจน ออกคำสั่งทีละอย่าง ไม่ออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติหลายๆ อย่างพร้อมกัน
6.6 สอนให้เด็กฝึกพูดจากประโยคง่ายๆ ไม่ให้จำนวนคำมากเกินไป
6.7 สอนจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยาก.....
7. การปฏิบัติทางบวก				
7.1 ใช้คำพูดน้อยที่สุดเมื่อเด็กทำผิดพลาด เช่นการสัมผัสทางกาย เพื่อช่วยให้ความสับสนลดลง.....
7.2 ให้รางวัลในความพยายามที่จะพูด โดยการสัมผัส สายตา หรือภาษาท่าทาง.....
7.3 ไม่ตำหนิเด็กเมื่อเด็กพูดผิด แต่พูดคำที่ถูกต้องให้เด็กฟัง
7.4 พูดคุยกับเด็กขณะที่เด็กมีอารมณ์แจ่มใส ไม่บังคับให้เด็กพูดเมื่อเด็กไม่อยากพูด

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนานๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
7.5 ใช้การออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติ เมื่อเด็กสามารถควบคุมตนเอง มีสมาธิ และหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ เช่น เด็กควรอยู่ในขั้นที่สามารถทำกิจกรรมในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ได้ สนใจคำที่เน้น หรือรู้จักเลือกสิ่งของที่เหมาะสม.....
7.6 ช่วยให้เด็กหยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ก่อนที่จะได้รับการส่งเสริมการพูดในระดับที่สูงขึ้น เช่น หยุดพฤติกรรมการพูดสะท้อน (พูดตาม) สามารถเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมได้ มีความสนใจในอยู่กับงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้นานพอสมควร และสามารถเข้าใจภาษาพูดผู้อื่นได้ดี
8. การเข้าสู่กิจกรรม และการเปลี่ยนกิจกรรมอย่างราบรื่น				
8.1 ก่อนเริ่มกิจกรรมเพื่อฝึกความสนใจ เริ่มด้วยการนั่งคุยในกิจกรรมวงกลม เพื่อแสดงถึงว่าเด็กพร้อมที่จะร่วมมือทำกิจกรรม....
8.2 ใช้การกำหนดหัวข้อเรื่อง หรือหมวดคำศัพท์เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการพูดแก่เด็ก เช่น กำหนดหมวดครอบครัวเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการฝึกพูดในช่วงเวลานั้น
9. การเน้นความสำเร็จในแต่ละขั้น				
9.1 จัดกิจกรรมที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไป โดยยึดถือความสำเร็จของเด็กในการทำกิจกรรม (สิ่งที่เด็กทำได้)
9.2 ลักษณะงานที่ให้เด็กทำ ควรเป็นงานที่เหมาะสมกับความสามารถและพัฒนาการของเด็ก.....
10. การให้ข้อมูลป้อนกลับ				
ให้เด็กได้รับทราบข้อผิดพลาดของตนเองในทันทีเมื่อทำผิดพลาด โดยให้เด็กเปรียบเทียบโดยตรง เช่นการเล่นเกมการจำในการเรียงลำดับสิ่งที่เห็น เมื่อเด็กทำเสร็จให้เด็กตรวจสอบด้วยตัวเองว่าทำถูกต้องหรือไม่.....

การส่งเสริมพัฒนาการการพูด	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติแต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ปฏิบัติบ้างนานๆ ครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติ
11. การนำผู้อื่นเข้ามาส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก				
11.1 จัดเป็นกิจกรรมกลุ่มเมื่อเด็กทำงานนั้นดีขึ้น เพื่อให้เด็กรู้จักเลียนแบบ และดูว่าคนอื่นเข้าใจงานชิ้นเดียวกันอย่างไร
11.2 ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม หรือรับทราบความก้าวหน้า และความสำเร็จในการทำกิจกรรมของเด็ก
12. การสอนที่มีความหมาย และสัมพันธ์กับชีวิตจริง				
12.1 จัดกิจกรรมในสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันหรือประสบการณ์เดิมของเด็ก โดยฝึกในสิ่งที่สัมพันธ์กับตัวเด็กก่อนแล้วจึงนำไปสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
12.2 ใช้คำศัพท์ในการฝึกพูดสำหรับเด็กแต่ละคนแตกต่างกัน โดยคำนึงถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตของครอบครัวเด็ก.....
12.3 ใช้ภาพที่เด็กคุ้นเคยที่สัมพันธ์กับตัวเด็กโดยตรง เช่นหมวดสมาชิกในครอบครัวจะใช้รูปภาพของคนในครอบครัวของเด็ก..
12.4 ให้เด็กได้คุ้นเคย และเข้าใจในสิ่งที่จะนำมาใช้เป็นภาพในการเล่นเกมนการศึกษา หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยภาพ โดยให้เด็กเล่นด้วยของจริงก่อน.....
13. การฝึกซ้ำๆ และการปฏิบัติเป็นกิจวัตร				
13.1 ใช้ภาษาแบบเดียวกันทุกครั้งในการทำกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้เด็กเข้าใจ เช่น ได้เวลาเข้าแถวแล้ว หรือใช้เพลง / คำคล้องจอง เพื่อบอกเด็กถึงสิ่งที่ต้องการให้เด็กปฏิบัติ
13.2 ทำกิจกรรมซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กสามารถพูดได้โดยไม่สับสน
14. การป้องกันการเรียนรู้ผิดๆ โดยเลือกใช้อุปกรณ์จำลองที่เหมือนจริง เพื่อไม่ให้เด็กเกิดการสับสน

ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน () หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความจริง

1. ท่านพบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าหรือไม่

() ไม่พบ () พบ

ถ้าท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการ และเทคนิคในการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการภาษาและการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้า
- () ขาดประสบการณ์ และ/หรือความชำนาญในการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้า
- () ขาดประสบการณ์ และ/หรือความชำนาญในการแก้ปัญหาพฤติกรรม
- () ขาดประสบการณ์ และ/หรือความชำนาญในการปกครองชั้นที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วม
- () ไม่มีเวลาในการส่งเสริมพัฒนาการการพูด แก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
- () ไม่มีเวลาในการเตรียมสื่อ / อุปกรณ์
- () ไม่มีผู้ให้คำแนะนำเมื่อพบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- () เด็กไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ท่านพบปัญหาในการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างไร

() ไม่พบ () พบ

ถ้าท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ความสะดวกในการติดต่อ หรือขอพบผู้ปกครอง
- () ผู้ปกครองไม่มีเวลาร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กและร่วมตัดสินใจในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับเด็ก
- () ไม่สนใจ และไม่ให้ความร่วมมือในการฝึกหรือกระตุ้นพัฒนาการพูดแก่เด็ก
- () ไม่มีเวลาในการฝึกหรือกระตุ้นพัฒนาการพูดแก่เด็กที่บ้าน
- () ขาดความรู้ในการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่บ้าน
- () ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่มีผลต่อพัฒนาการทางการพูด เช่น ทำลายของ
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ความต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสอบถามนักแก้ไขการพูด
เรื่อง การศึกษาการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
แก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ประเด็นคำถามประกอบไปด้วย

- 1) ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มในด้านการได้รับการส่งต่อเด็ก การปฏิบัติให้ความช่วยเหลือ การประสานงาน
- 2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
- 3) ปัญหาและความต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล

นักแก้ไขการพูดผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการบำบัดการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า และปฏิบัติงานแก้ไขการพูดอยู่ในโรงพยาบาลรัฐบาล คลินิก หรือโรงพยาบาลเอกชน ใน กรุงเทพมหานคร

รายละเอียดของแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ตอนที่ 4 ปัญหาในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ตอนที่ 5 ความต้องการและข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านและตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงใน () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
 ปริญญาตรี สาขา.....
 ปริญญาโท สาขา.....
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการแก้ไขการพูด.....ปี

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

1. เด็กที่มาฝึกพูดกับท่านส่วนใหญ่ ท่านได้รับการส่งต่อจากใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 แพทย์ / กุมารแพทย์
 จิตแพทย์
 นักโสตสัมผัสวิทยา
 อื่น ๆ
2. ระยะเวลาในการฝึกเด็กแต่ละครั้ง
 30 นาที 45 นาที มากกว่า 45 นาที
 อื่น ๆ
3. ท่านอนุญาตให้ผู้ปกครองเข้าไปในห้องที่ฝึกเด็กหรือไม่
 อนุญาต
 เพราะ.....

 ไม่อนุญาต
 เพราะ.....

4. ท่านให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เมื่อเด็กมารับการฝึกพูดหรือไม่
 ปฏิบัติทุกครั้ง เป็นบางครั้งก็จำเป็น ไม่ได้ปฏิบัติ
5. ในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 อนุญาตให้ผู้ปกครองเข้าไปในห้องฝึก
 ให้คำแนะนำหลังจากฝึกเรียบร้อยแล้ว
 จัดป้ายแผ่นพับให้ความรู้
 ไม่ได้ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพราะ.....
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6. ท่านมีการประสานงานกับครูหรือโรงเรียนหรือไม่
 มี ไม่มี
- หากมี** ท่านประสานงานกับครูหรือโรงเรียนอย่างไร
- ติดต่อผ่านผู้ปกครองโดยการ
 ขอข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม และพัฒนาการของเด็ก
 ให้คำแนะนำด้วยคำพูด
 เขียนคำแนะนำให้ครู
 อื่น ๆ
- ติดต่อครูที่โรงเรียนโดยตรง โดยการ
 ขอข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็ก
 ให้คำแนะนำด้วยคำพูด
 เขียนแนะนำ
 อื่น ๆ
7. ท่านมีการปฏิบัติในการประสานงานกันกับนักวิชาชีพอื่น หรือไม่
 มี ไม่มี
- หากมีการประสานงานกับนักวิชาชีพอื่น
 ได้แก่.....

 โดยวิธีการใด
-

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

- ในกรณีเด็กที่มีพัฒนาการพูดดีขึ้นเป็นที่น่าพอใจ ท่านพบว่าปัจจัยอะไร ที่ส่งผลให้ เป็นเช่นนั้น และ ปัจจัยดังกล่าวมีผลอย่างไร หรือ ปัจจัยที่มีผลให้เกิดความสำเร็จนั้นมักมี ลักษณะ หรือคุณสมบัติอย่างไร

1. ปัจจัยด้านตัวเด็ก

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ปัจจัยด้านครอบครัว.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. ปัจจัยด้านโรงเรียน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

อื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 4 ปัญหาในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

โปรดระบุปัญหาที่ท่านพบในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

1. ด้านตัวเด็ก

.....

.....

.....

.....

2. ด้านครอบครัว.

.....

.....

.....

.....

3. ด้านโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

ตอนที่ 5 ความต้องการและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

วันที่สัมภาษณ์/...../.....

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร
เรื่อง การศึกษาการดำเนินการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม
แก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ประเด็นคำถามประกอบไปด้วย

- 1) องค์ประกอบของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม ในด้านปรัชญาและแนวคิด เป้าหมาย/นโยบาย และบุคลากร
- 2) ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มในด้าน การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ และการประสานงาน
- 3) ปัญหาและความต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้บริหารในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้ขอรับเงินอุดหนุนนักเรียนพิการในสวนกลาง และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนค่าวัสดุการศึกษา (วัสดุรายหัว) เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในกรุงเทพมหานคร

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 องค์ประกอบของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม
- ตอนที่ 3 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
- ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - สกุล

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

โรงเรียน

2. เพศ

() ชาย

() หญิง

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30 - 40 ปี

() 41 - 50 ปี

() สูงกว่า 50 ปี

4. วุฒิการศึกษา

()ปริญญาตรี สาขา

()ปริญญาโท สาขา

()ปริญญาเอก สาขา

() อื่น (โปรดระบุ)

5. ประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงานในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ

() ต่ำกว่า 6 ปี

() 6 - 10 ปี

() 11 - 15 ปี

() สูงกว่า 15 ปี (โปรดระบุ) ปี

จำนวนห้องเรียนระดับชั้นอนุบาลรวมทั้งสิ้น

ห้องเรียน

จำนวนห้องเรียนระดับชั้นอนุบาลที่จัดเรียนร่วมรวมทั้งสิ้น

ห้องเรียน

จำนวนครูในแต่ละห้องที่จัดเรียนร่วม

คน

จำนวนครูผู้ช่วยแต่ละห้องที่จัดเรียนร่วม

คน

จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการพูดล่าช้า

คน

6. ท่านได้เข้ารับการอบรม/สัมมนา หรือศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าหรือไม่

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม

1. ปรัชญา / แนวคิด

1.1 โรงเรียนของท่านมีปรัชญา / แนวคิดในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 การจัดการเรียนการสอนตามปรัชญา / แนวคิดของโรงเรียนของท่านที่เอื้อต่อการส่งเสริมการดูแลเด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. เป้าหมาย / นโยบาย

2.1 ท่านมีเป้าหมายในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่มด้านการพูดอย่างไร

.....

.....

2.2 ท่านกำหนดนโยบายในการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่มด้านการพูดในโรงเรียนของท่านอย่างไร

.....

.....

2.3 ท่านดำเนินการในการใช้หลักสูตร / ปรับหลักสูตรแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่อย่างไรบ้าง

.....

.....

3. บุคลากร

3.1 ท่านมีวิธีการในการจัดครูเพื่อสอนเด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าอย่างไร

.....
.....

3.2 ท่านมีบุคลากรในการให้บริการเสริมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าหรือให้คำแนะนำครูหรือไม่ / และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....

3.2 ท่านดำเนินการพัฒนาบุคลากรเพื่อส่งเสริมพัฒนาการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....

3.4 ท่านดำเนินการในการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูประจำชั้นที่รับผิดชอบเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าในชั้นเรียนอย่างไร

.....
.....
.....

ตอนที่ 3 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

1. การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

1.1 ท่านดำเนินการในการคัดแยก / วินิจฉัย / ส่งต่อ เพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....
.....

1.2 ท่านดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือเด็กด้านการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....
.....

2. การประสานงาน

2.1 ท่านดำเนินการในการประสานงานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง
ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....

2.2 ท่านดำเนินการในการประสานงานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครอง
ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....

2.3 ท่านดำเนินการในการส่งเสริมผู้ปกครองของเด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าให้เข้ามามี
ส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....

2.4 ท่านดำเนินการประสานงานกับนักแก้ไขการพูดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริม
พัฒนาการด้านการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

.....
.....

ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ท่านพบปัญหาในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กที่มีพัฒนาการ
การพูดล่าช้า หรือไม่ และปัญหาที่ท่านพบมีลักษณะอย่างไร

4.1 เป้าหมาย และนโยบาย.....

.....

4.2 บุคลากร.....

.....

4.3 การคัดแยกและวินิจฉัย.....

.....

4.4 การส่งต่อ.....

.....

- 4.5 การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
-
- 4.6 การส่งเสริมพัฒนาการภาษาและการพูด
-
- 4.7 การประสานงานกับผู้ปกครองและนักแก้ไขการพูด
-

วันที่สัมภาษณ์/...../.....

แบบสัมภาษณ์ครูประจำชั้น
เรื่อง การศึกษาการดำเนินการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม
แก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า กรุงเทพมหานคร ประเด็นคำถามประกอบด้วย

- 1) ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม ในด้านการให้ความช่วยเหลือการติดต่อสื่อสาร และการประเมินผลพัฒนาการ
- 2) ปัญหาและความต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล

ครูประจำชั้นที่ดูแลเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ในโรงเรียนอนุบาลที่มีปรัชญาเกี่ยวข้องโดยตรงกับเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษ และมีการดำเนินการบนพื้นฐานปรัชญาดังกล่าว

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ตอนที่ 3 ปัญหาและความต้องการ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

3. ผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - สกุล

โรงเรียน

4. เพศ

() ชาย

() หญิง

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30 - 40 ปี

() 41 - 50 ปี

() สูงกว่า 50 ปี (โปรดระบุ) ปี

4. วุฒิการศึกษา

() มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

() อนุปริญญาหรือเทียบเท่า สาขา

() ปริญญาตรี สาขา

() สูงกว่าปริญญาตรี (โปรดระบุ)

5. ความรับผิดชอบ

ครูประจำชั้น () สอนชั้นอนุบาลปีที่ /

() ห้องเรียนคละอายุระหว่าง ถึง ปี

นักเรียนในห้องเรียนรวมทั้งสิ้น.....คน เป็นเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า.....คน

6. ประสบการณ์การทำงาน

6.1 ประสบการณ์การทำงานในโรงเรียนอนุบาล ปี

6.2 ประสบการณ์การทำงานในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ..... ปี

7. ท่านได้เข้ารับการอบรม / สัมมนา / ศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าหรือไม่

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

1. ท่านดำเนินการในการหาแนวทางการแก้ปัญหาสำหรับเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าอย่างไร

2. ท่านปฏิบัติในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า
 เป็นรายบุคคลหรือไม่ หรือจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

5. ท่านทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนในด้านการพูดหรือไม่ ท่านปฏิบัติอย่างไร

6. ท่านปฏิบัติในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองของเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้าเกี่ยวกับ
 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน / พัฒนาการ / พฤติกรรม / ปัญหาของเด็ก หรือไม่ และ
 ปฏิบัติอย่างไร

5. ท่านปฏิบัติในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่บ้านและโรงเรียน
 หรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

6. ท่านปฏิบัติในการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อะไรของห้องเรียนหรือไม่
 และปฏิบัติอย่างไร

7. ท่านปฏิบัติในการประสานงานกับนักวิชาชีพในเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการการพูดหรือไม่
 และปฏิบัติอย่างไร

8. ท่านปฏิบัติในการประเมินผลพัฒนาการเด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าอย่างไร

.....

9. ท่านปฏิบัติในการประเมินผลพัฒนาการเด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้าในช่วงเวลาใด

.....

10. ท่านกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลพัฒนาการเด็กที่มีพัฒนาการพูดล่าช้า และเด็กปกติอย่างไร

.....

11. ท่านปฏิบัติ หลังจากประเมินผลพัฒนาการเด็กที่พูดล่าช้าแล้วอย่างไร

.....

ตอนที่ 3 ปัญหาและความต้องการ

ท่านพบปัญหาและมีความต้องการในการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า หรือไม่ และปัญหาที่ท่านพบมีลักษณะอย่างไร

3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

.....

3.2 การประสานงานกับผู้ปกครอง

.....

วันที่สัมภาษณ์ / /

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง
เรื่อง การศึกษาการดำเนินการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัย
ที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ปัญหาของเด็ก

ตอนที่ 3 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ตอนที่ 4 วิธีการและเทคนิคการให้ความช่วยเหลือด้านการพูด

ตอนที่ 5 ปัญหาและความต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล

บิดามารดา หรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็ก ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า กรุงเทพมหานคร ประเด็นคำถาม ประกอบด้วย

- 1) ปัญหาของเด็ก ให้ด้านการออกเสียง ความหมายของคำ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ การใช้ภาษาในสังคม
- 2) ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม ในด้านการค้นพบปัญหา วินิจฉัยและส่งต่อเด็กเพื่อรับความช่วยเหลือ การให้ความช่วยเหลือโดยโรงเรียน การให้ความช่วยเหลือโดยนักแก้ไขการพูด
- 3) วิธีการและเทคนิคในการให้ความช่วยเหลือด้านการพูด ในด้านการเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด การพัฒนาความเข้าใจภาษา การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา และเทคนิคในการส่งเสริมพัฒนาการการพูด
- 4) ปัญหาและความต้องการ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์
ชื่อ - สกุล โรงเรียน
.....
 2. เพศ
() ชาย () หญิง
 3. อายุ ปี
 4. มีความเกี่ยวข้องกับเด็กเป็น
 5. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
() อยู่ด้วยกัน () แยกกันอยู่
() หย่าร้าง () ม่าย
 6. อาชีพ.....
 7. จบการศึกษาสูงสุดระดับ.....
 8. รายได้ของบิดา บาท / เดือน
รายได้ของมารดา บาท / เดือน
รายได้ของครอบครัว บาท / เดือน
 9. มีบุตรทั้งหมด คน
 10. เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีพัฒนาการการพูดล่าช้าเป็นบุตรคนที่ เพศ
.....
อายุของเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ปี วันเกิด
- เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีพัฒนาการการพูดล่าช้า ไม่มีความบกพร่องด้านอื่นร่วมด้วย
 มีความบกพร่องด้านอื่นร่วมด้วย
- () บกพร่องทางการได้ยิน
 - () บกพร่องทางสติปัญญา
 - () บกพร่องทางด้านร่างกาย
 - () บกพร่องทางสมองพิการ
 - () ออทิสติก
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ปัญหาของเด็ก

2.1 การออกเสียง

เด็กออกเสียงพูดชัดหรือไม่

() ออกเสียงพูดชัด

() ออกเสียงพูดไม่ชัด

2.2 ความหมายของคำ

พัฒนาการ	ทำได้	ทำไม่ได้
(ก) <u>ความเข้าใจภาษา</u>		
1. คำศัพท์		
- รู้จักแต่คำที่เป็นรูปธรรม ไม่รู้จักคำที่เป็นนามธรรม.....
ถ้าทำไม่ได้โปรดขีด / ในกรอบหน้าคำที่เด็กรู้จักแล้ว		
(1) คำนาม ☐ รูปธรรม (นก,ดอกไม้,แม่) ☐ นามธรรม (ใจดี,น้ำใจ)		
(2) คำกริยา ☐ รูปธรรม (โกรธ,วิ่ง,กิน) ☐ นามธรรม (เสียใจ,เหลวไหล)		
2. การเชื่อมโยงความหมายของคำ		
2.1 ไม่สามารถเข้าใจว่าคำบางคำที่มีหลายความหมาย		
เช่น คำว่า "ชัน" อาจมีความหมายว่า ชันน้ำ หรือไก่อชัน.....
2.2 ไม่สามารถเข้าใจคำที่เกี่ยวกับสถานที่ (บน/ล่าง) เวลา จำนวน		
(ใหญ่กว่า/เล็กกว่า).....
2.3 ไม่สามารถแปลความหมายที่คำสรรพนามนั้นแทนอยู่ได้ "นี้" และ "นั้น".....
2.4 รู้จักความหมายของคำที่มีลักษณะเฉพาะมาก ๆ โดยไม่สามารถเชื่อมโยง		
คำที่แสดงถึงสิ่งเดียวกัน แต่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป เช่น เมื่อเด็ก		
เห็นภาพเรือที่ไม่มีใบเรือหรือมีใบเรือที่มีสี หรือ รูปทรงที่แตกต่างเด็กจะไม่สามารถบอกได้ว่านี่คือ เรือ.....
2.5 ตีความคำพูดตามตัวอักษรโดยไม่เข้าใจว่าเป็นจำนวนหรืออุปมาอุปไมย		
เช่น ครูใจหายหมดเลย.....
2.6 ไม่เข้าใจความหมายหรือความสัมพันธ์ระหว่าง 2 คำ ที่เกี่ยวข้องกัน แม้ว่า		
จะเข้าใจคำแต่ละคำ เช่น คำว่า หวี และ ผม.....

พัฒนาการ	ทำได้	ทำไม่ได้
(ข) การแสดงออกทางภาษา		
1. คำศัพท์		
บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ตามที่เห็นได้ เช่น ส้มลูกกลม ๆ เปลือกสีเขียว ๆ เหลือง ๆ แต่ไม่สามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอด เช่น ส้มเป็นผลไม้
2. การเลือกใช้คำ		
2.1 ใช้คำสรรพนามไม่ถูกต้อง.....
2.2 ไม่สามารถดึงคำออกมาจากความทรงจำ หรือคิดหาคำพูดในสิ่งที่เรารู้จัก เช่น เด็กรู้จักไม้กวาด แต่ถ้าชี้ไปที่ไม้กวาด แล้วถามว่า "นี่อะไร" เด็กจะตอบไม่ได้ว่า "ไม้กวาด" แต่อาจตอบได้ว่า "อันนี้ใช้กวาดพื้น" หรือ "หนูรู้แต่หนูคิดไม่ออก".....
2.3 ใช้คำที่มีลักษณะใกล้เคียงแทนคำที่จะพูดถึง เช่น คำว่า "รองเท้า" แทน คำว่า "ถุงเท้า" หรือใช้การอธิบายคำเพื่อสื่อความหมาย.....
2.4 พูดเสียงพยัญชนะต้นซ้ำๆ บางครั้งก็ถูกบางครั้งก็ผิดก่อนออกเสียงคำนั้น
2.5 สร้างคำขึ้นใช้เองเป็นคำแปลก ๆ ที่เด็กเล็ก ๆ ทั่วไปใช้.....
2.6 ใช้คำศัพท์แทนความหมายต่าง ๆ กว้างมาก โดยไม่สามารถหาคำศัพท์ ที่เฉพาะเจาะจงแทนได้ เช่น ใช้คำว่า "ดี" แทนความหมายของ "สวย" "เก่ง" "ใจดี" ฯลฯ.....
2.7 ใช้การจำเสียงของคำมากกว่าการใช้กฎโครงสร้างของคำ.....
2.8 ใช้คำประกอบกริยาไม่ถูกต้องทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป หรือไม่ เข้าใจ เช่น พรงี้หนูไปเขาดินแล้วหนูจะกินขนมเมื่อคืน.....
2.9 เรียงลำดับคำในการพูดผิดปกติ เช่น พูดว่า "จะเปิดหนังสือให้ดู" แต่พูดว่า "หนังสือจะเปิดให้ดู".....
3. การพูดที่ผิดไปจากคนทั่วไป		
3.1 พูดตามคำพูดคนอื่นแทนการโต้ตอบ เช่น ถามว่า "หนูชื่ออะไร" เด็กจะ ตอบซ้ำคำถาม.....
3.2 พูดลอย ๆ ไม่ตรงกับสถานการณ์.....
3.3 พูดคำซ้ำ ๆ วกไปวนมา พูดซ้ำคำจากสิ่งที่เคยได้ยินมา.....
3.4 พูดตามทั้งประโยค โดยแปลงคำบางคำในประโยคนั้น.....
3.5 พูดซ้ำคำถามทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วจึงตอบ.....

พัฒนาการ	ทำได้	ทำไม่ได้
3.6 ออกเสียงและทำท่าทางที่ไม่มีความหมาย ใช้ภาษาของตนเอง ซึ่งคนอื่น ๆ จะฟังไม่รู้เรื่อง เช่น ก๊ก ก๊ก ก๊ก ก๊ก
3.7 เปล่งเสียงแปลก ๆ ซ้ำ ๆ ในลักษณะเล่นกับตนเองมากกว่าต้องการพูด ได้ตอบกับผู้อื่น.....
3.8 มีความผิดปกติอย่างชัดเจนในการเปล่งเสียงพูด ความดังของเสียง ระดับเสียง
3.9 พูดด้วยน้ำเสียงที่ไม่ชัดเจน เป็นเสียงพึมพำฟังแล้วไม่เข้าใจ.....
4. ไม่สามารถพูดสรุปหาเหตุผลว่า ทำไม หรือ อย่างไรได้.....

2.3 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

พัฒนาการ	ทำได้	ทำไม่ได้
(ก) ความเข้าใจภาษา		
1. ไม่สามารถแยกประโยคที่มีโครงสร้างของไวยากรณ์ต่างกัน เช่น ประโยคบอกเล่า กับประโยคปฏิเสธ ประโยคปัจจุบันกับประโยคแสดงอดีต.....
2. เข้าใจเฉพาะประโยคที่เรียงลำดับอย่างตรงไปตรงมา คือ ประธาน - กริยา - กรรม เช่น "เขาตีหนู" แต่ถ้าสลับที่ "หนูถูกเขาตี" จะไม่เข้าใจ.....
3. เข้าใจประโยคที่เคยได้ยินประจำ หากเปลี่ยนรูปประโยคจะไม่เข้าใจ เช่น หากพูดว่า "ปิดทีวี" ซึ่งเป็นคำพูดที่พูดประจำเด็กจะเข้าใจ แต่ถ้าพูดว่า "ได้เวลาปิดทีวีแล้ว" เด็กจะไม่เข้าใจ
4. การปฏิบัติตามคำสั่ง		
4.1 ทำตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ผู้ใหญ่ทำท่าทางประกอบได้.....
4.2 ทำตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ผู้ใหญ่ไม่ต้องทำท่าทางประกอบได้.....
4.3 ทำตามคำสั่ง 2 ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกันได้ เช่น หยิบหนังสือแล้วเปิด.....
4.4 ทำตามคำสั่ง 3 ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกันได้ เช่น หยิบหนังสือ นั่งลงแล้วเปิด...
4.5 ทำตามคำสั่ง 2 ขั้นตอนที่ไม่เกี่ยวข้องกันได้ เช่น หยิบแก้ว เปิดหนังสือ.....
4.6 ทำตามคำสั่ง 3 ขั้นตอนที่ไม่เกี่ยวข้องกันได้ เช่น หยิบแก้ว หยิบลูกบอล แล้วเปิดหนังสือ.....

พัฒนาการ	ทำได้	ทำไม่ได้
5. ประโยคปฏิเสธ		
5.1 ไม่เข้าใจประโยคปฏิเสธ เพราะสภาพนั้นเป็นนามธรรม ไม่ได้ปรากฏอยู่ให้เห็นได้ เช่น "จาน" ของหนูไม่ได้อยู่บนโต๊ะ".....
5.2 ไม่สามารถสังเกตการเน้นเสียงในประโยคปฏิเสธ เพื่อหาว่าผู้พูดปฏิเสธเรื่องอะไร เช่น เด็กคนนั้นไม่ได้ <u>นั่ง</u> อยู่ใต้ต้นไม้ (เขายืนอยู่ใต้ต้นไม้) หรือเด็กคนนั้นไม่ได้ <u>นั่ง</u> อยู่ <u>ใต้ต้นไม้</u> (เขานั่งอยู่ตรงระเบียง).....
6. ประโยคคำถาม		
6.1 ไม่เข้าใจคำถามที่ขึ้นต้นด้วย "อะไร" "ใคร" "ทำไม".....
6.2 ไม่เข้าใจคำถามที่ลงท้ายด้วย "ที่ไหน" "อย่างไร".....
6.3 ไม่เข้าใจคำถามที่มีคำประกอบคำกริยา เช่น หนูเคยไปที่ร้านขายขนมรีเปล่า.....
7. ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกรรม		
ไม่เข้าใจประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกรรม และแสดงถึงการปฏิเสธ เช่น "ไม่มีใครถูกตำรวจจับ".....
8. ประโยคเชิงซ้อน		
8.1 ไม่เข้าใจประโยคเชิงซ้อนที่มีคำเชื่อม เช่น เขาโกรธหนูเพราะหนูว่าเขา....
8.2 ไม่เข้าใจประโยคเชิงซ้อนที่ข้อความไม่เรียงตามลำดับเวลา เช่น ก่อนเรากินข้าวเที่ยงเราต้องกินข้าวเช้าก่อน.....
8.3 ไม่เข้าใจประโยคเชิงซ้อนที่มีคำวิเศษณ์ เช่น ผู้หญิงคนที่สูงที่สุดคนนั้นยิ้มให้เรา.....
(ข) การแสดงออกทางภาษา		
1. ประโยคคำถาม		
1.1 ถามโดยพูดเป็นประโยคบอกเล่า แต่ขึ้นเสียงสูงแบบประโยคคำถาม เช่น "แม่มีตั้งค์?" (แม่มีตั้งค์มั๊ย?).....
1.2 ถามคำถามที่ไม่ตรงตามที่ต้องการโดยใช้คำถามที่สั้นเกินไปทำให้ผู้ฟังฟังไม่เข้าใจ เช่น ต้องการขอข้าวเพิ่ม แต่พูดว่า "เอามั๊ย".....

พัฒนาการ	ทำได้	ทำไม่ได้
2. ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกรรม พูดประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกรรมสลับกัน เช่น เขาว่าครู (เมื่อต้องการจะบอกว่า เขาถูกครูว่า).....
3. ประโยคเชิงซ้อน รวมประโยคความเดียวมากกว่า 1 ประโยค มาเป็นประโยคเชิงซ้อนประโยค เดียวไม่ได้ เช่น "เขาใจดี" "เขาเก่ง" "หนูชอบเขา".....
4. พูดเป็นคำ ๆ แต่มีความหมายระดับประโยค เช่น "ข้าว" หมายถึง หนูจะ ทานข้าว.....
5. โปรตเขียนเครื่องหมาย / หน้าจำนวนคำที่เด็กพูดได้ในแต่ละประโยค1 คำ เช่น กิน2-3 คำ เช่น หนูกิน แม่มานี่3-5 คำ เช่น พี่ไปโรงเรียน6-8 คำ เช่น ตอนเช้าหนูกิน หนูไปเที่ยวกับพ่อ ข้าวต้มกับไข่เจียว		
6. อธิบาย เล่า หรือถาม โดยลำดับคำขยายไม่ถูกต้อง เช่น หลายคุณครู อยู่ในห้อง.....
7. พูดประโยคยาว ๆ แล้วมักจะพูดผิดหลักไวยากรณ์..... ไม่มีเด็กร้องไห้ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกรรมหรือผู้ถูกกระทำ และแสดงถึงการปฏิเสธ เช่น แดงไม่ได้โดนรถชนใช้ไหม

พัฒนาการ	ทำได้	ทำไม่ได้
2. การรักษาหัวเรื่องในการสนทนา พูดนอกเรื่องไม่สามารถร่วมพูดคุยในเรื่องเดียวกับที่คนอื่นกำลังคุยกันอยู่ เช่น คนอื่น กำลังคุยเรื่องอาหาร ก็พูดขึ้นว่า "เมื่อวานนี้ฝนตก".....
3. การให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง 3.1 ไม่สามารถให้รายละเอียดแก่ผู้อื่นได้ในสถานการณ์ที่ตนพบ หรือ ข้อมูล ของตนเองที่ต้องการสนทนาให้ผู้อื่นเข้าใจ เช่น โทรศัพท์ไปที่ทำงานของพ่อ ซึ่งมีผู้ช่วยจำนวนมากและถามว่า "พ่อหนูอยู่มั๊ยคะ" หรือพูดลอย ๆ ว่า "เขาเข้ามาแล้วก็ออกไปแล้ว" โดยไม่อธิบายว่า "เขา" คือใคร..... 3.2 ไม่สามารถถ่ายทอดข้อมูลที่เป็นนามธรรมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ.....
4. ไม่สามารถปรับคำหรือสำนวนให้เหมาะกับบุคคล หรือ สถานการณ์ที่ต่าง กันไป.....
5. การใช้คำถามซึ่งเป็นคำขอร้องทางอ้อม ไม่สามารถใช้คำถามเพื่อขอร้องแทนการบอกตรง ๆ เช่น พูดว่า "ปิดประตู" แทนที่จะพูดอย่างสุภาพว่า "ปิดประตูให้หน่อยได้มั๊ย".....
6. ทักษะทางสังคม และภาษาท่าทาง 6.1 ใช้ภาษาท่าทางต่าง ๆ อย่างไม่เหมาะสม เช่น ยืนชิดหรือห่างเกินไป พูดเสียงดังหรือเบาเกินไปไม่สบตาหรือจ้องผู้ฟังนานเกินไป..... 6.2 แสดงสีหน้าท่าทางหรือถามคำถาม เพื่อให้ผู้ที่ตนพูดด้วยอธิบายใหม่หรือ เพิ่มเติมให้ตนเข้าใจ..... 6.3 ใช้ท่าทางประกอบมากเกินไปจนความจำเป็นขณะพูด..... 6.4 ไม่สามารถใช้กิริยาท่าทางในการสื่อความหมายกับคนอื่นได้.....
7. การฟัง 7.1 ฟังคำสั่งหรือเรื่องราวเข้าใจ แต่จำหรือพูดสลับกลับขั้นตอน..... 7.2 พูดสลับเสียงของคำบางคำ เช่น "มักกะโรนี" เป็น "มักกะโมนี".....

ตอนที่ 3 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

1 การค้นพบปัญหา / วินิจฉัย / ส่งต่อ

1) คุณแม่พบปัญหาตั้งแต่น้องอายุเท่าไร

.....

2) ใครเป็นคนพบว่าน้องมีปัญหาพัฒนาการภาษาล่าช้า เมื่อพบแล้วทางบ้านทำอะไรบ้าง

.....

3) ใครเป็นคนตรวจและบอกว่าน้องมีปัญหาด้านการพูด และมีขั้นตอนในการตรวจ ส่งต่ออย่างไร

.....

2. การให้ความช่วยเหลือ

2.1 การให้ความช่วยเหลือโดยโรงเรียน

1) เมื่อเข้าโรงเรียน / พอรู้ว่าน้องมีปัญหาการพูดโรงเรียนทำอะไรบ้าง ในการส่งเสริมพัฒนาการพูดแก่น้อง

.....

2) คุณแม่ได้รับความรู้ หรือคำแนะนำในการให้ความช่วยเหลือน้องหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

3) คุณแม่เข้าร่วมหรือช่วยอะไรบ้างหรือเปล่าในการดำเนินการต่าง ๆ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

- 4) คุณแม่ร่วมมือกับคุณครูในการส่งเสริมการพูดให้ที่บ้านและโรงเรียนหรือไม่ / ทำอย่างไรบ้าง

.....

- 5) คุณแม่นำเทคนิคและวิธีการที่ได้รับคำแนะนำจากนักแก้ไขการพูดมาเล่าให้ครูฟังบ้างหรือไม่เช่นอย่างไรบ้าง

.....

2.2 การให้ความช่วยเหลือโดยนักแก้ไขการพูด

- 1) คุณแม่พาน้องไปฝึกพูดกับใคร / ที่ไหน / ไปบ่อยแค่ไหน

.....

- 2) คุณแม่เปลี่ยนนักแก้ไขการพูดบ้างหรือไม่ เพราะอะไร

.....

- 3) คุณแม่เตรียมข้อมูลต่างๆ ของน้องเวลาไปพบนักแก้ไขการพูดหรือเปล่า เตรียมอะไรไปบ้าง เช่น เตรียมข้อมูลลักษณะการพูด หรือการปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือและความก้าวหน้าของเด็ก / ปัญหาที่พบในการปฏิบัติ

.....

ตอนที่ 4 วิธีการและเทคนิคในการให้ความช่วยเหลือด้านการพูด

1. น้องทำอะไรบ้างเวลาอยู่บ้าน ตอนเย็นหลังเลิกเรียน / วันหยุด

.....

2. เวลาอยู่บ้าน น้องเล่นของเล่นที่เกี่ยวกับการฟัง การพูดบ้างมั๊ย

.....

3. คุณแม่หาของเล่นอะไรเพื่อช่วยให้น้องฝึกฟัง ฝึกพูดบ้างมั๊ย เช่นอะไรบ้าง

.....

4. วิธีการเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด

1) คุณแม่ช่วยฝึกน้องให้มีสมาธิ รู้จักตั้งใจฟัง และตั้งใจมองเวลาคุยกันบ้างมั๊ย ทำอย่างไรบ้าง (การเล่นของเล่นที่เกี่ยวกับการสังเกต เลียนแบบการเคลื่อนไหว ฝึกฟังเสียง / ฟังนิทาน)

.....

2) คุณแม่ช่วยฝึกน้องให้เตรียมความพร้อมที่จะพูด เช่น หัดหายใจ หัดกักลมหายใจ หัดกระดกลิ้น บ้างมั๊ย และทำอะไรบ้าง / เคยให้เล่นเป่ากระดาษ เป่าฟองสบู่ เลียไอติม ฯลฯ ทราบไหมว่าการทำแบบนี้จะช่วยให้น้องพูดได้ง่ายขึ้น

.....

3) น้องคือมั๊ยเวลาหัดฟัง หัดพูด

4) คุณแม่ทำอะไรที่จะป้องกันไม่ให้น้องดื้อ

5) เวลานั้นคือคุณแม่ทำอะไร

.....

5. วิธีการพัฒนาความเข้าใจภาษา

1) เวลาเล่นกับน้อง คุณแม่มีวิธีพูดกับน้องอย่างไร เพื่อให้น้องเข้าใจ เช่น อธิบายมากๆ ใช้คำพูดสั้นๆ ง่ายๆ

.....

- 2) คุณแม่เล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับการฟัง การพูดกับน้องบ้างหรือไม่ เล่นเกมอะไรบ้างกับน้อง ใช้เกมลักษณะอย่างไร เช่น การจับคู่สิ่งที่สัมพันธ์กัน
-
-
- 3) คุณแม่เล่นเกมเพื่อฝึกความจำของน้องบ้างหรือไม่ และทำอย่างไร เช่น การจำจากการเรียงลำดับวัตถุ
-
-
- 4) คุณแม่อ่านนิทานให้น้องฟังบ้างหรือไม่ หลังจากเล่านิทานให้น้องฟังเสร็จแล้ว ทำอะไรกันต่อบ้างหรือเปล่า เช่นอะไรบ้าง (พูดคุยหลังจากเล่าจบ ให้น้องคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดต่อไป ตั้งคำถามถ้าเด็กเป็นตัวละครนั้นจะรู้สึกอย่างไร)
-
-
- 5) คุณแม่ให้น้องได้เล่นเกมการศึกษาหรือไม่ เช่น เกมการจัดลำดับ เกมแยกประเภทขนาด เกมเรียงลำดับภาพตามเหตุการณ์ ฯลฯ
-
-
- 6) คุณแม่ช่วยฝึกให้น้องเข้าใจคำพูด หรือคำศัพท์บ้างมั๊ย เช่น สะสมภาพ พูดขณะทำกิจกรรม ปฏิบัติตามคำสั่งที่มีหลายขั้นตอน เข้าใจคำที่เป็นนามธรรมด้วยประสบการณ์ตรง
-
-
- 7) คุณแม่ฝึกให้เด็กฟัง แล้วทำตามคำสั่งบ้างมั๊ย เวลาคุณแม่สั่งคุณแม่สั่งอย่างไร ช่วยยกตัวอย่างให้ฟังหน่อย
-
-
- 8) คุณแม่ใช้คำสั่งในเรื่องไหนบ้าง เช่น การสั่งในกิจวัตรประจำวัน (แต่งตัว ทานอาหาร ขณะเล่น)
-
-

7. เทคนิคในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่บ้าน

- 1) คุณแม่ปฏิบัติในการส่งเสริมการพูดแก่น้อง โดยการเป็นแบบอย่างการพูดกับน้องหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร เช่น ออกเสียงให้ชัดและถูกต้อง

.....

.....

- 2) คุณแม่ปฏิบัติอย่างไรในการส่งเสริมและสนับสนุนการพูดของน้องหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร เช่น มองตาเด็ก ยอมรับ แสดงความนิยมชมชอบต่อการพูดของเด็ก

.....

.....

- 3) คุณแม่ปฏิบัติในการกระตุ้นให้น้องพูดหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร เช่น กระตุ้นให้น้องมองก่อนแล้วจึงพูดกับน้อง ใช้มือแตะคางเพื่อเรียกความสนใจ สั่งซ้ำ

.....

.....

- 4) คุณแม่ปฏิบัติอย่างไรในการส่งเสริมการพูดกับน้อง เพื่อให้กิจกรรมนี้น่าสนใจ เช่น ใช้สิ่งเร้าที่น่าสนใจ ใช้อารมณ์ ให้น้องได้คุ้นเคยกับอุปกรณ์ก่อนจัดกิจกรรมในสถานการณ์ที่หลากหลาย

.....

.....

- 5) เวลาจัดกิจกรรมเพื่อช่วยส่งเสริมการพูด หรือฝึกความสนใจคุณแม่ปฏิบัติอย่างไร เช่น จัดกิจกรรมในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีเสียงรบ ใช้คำสั่งที่กระชับ ใช้อุปกรณ์ที่มีชิ้นส่วนไม่มากนัก

.....

.....

- 6) ในการทำกิจกรรม หรือส่งเสริมการพูดแก่น้องคุณแม่จะคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง เช่น คุณภาพของระยะเวลาช่วงความสนใจค่อย ๆ เพิ่มระยะเวลา หรือความซับซ้อน ใช้การพูดให้น้อยที่สุด หรืออาจไม่ใช้คำพูดเลยเมื่อเริ่มงานใหม่ สอนจากสิ่งที่ย้ายไปหาสิ่งที่ยาก

.....

.....

7) คุณแม่ปฏิบัติในการส่งเสริมให้น้องพูดอย่างไรบ้าง เช่น สัมผัสทางกาย ให้รางวัล พูดคุยกับเด็กขณะที่เด็กมีอาการแจ่มใส ใช้การออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติ ช่วยให้เด็กหยุด การพูดตาม หรือมีความสนใจมากขึ้นก่อน

.....

.....

8) คุณแม่กำหนดประเด็นหรือหมวดคำศัพท์ เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกพูด

.....

.....

9) ในการทำกิจกรรมกับน้อง คุณแม่จะจัดกิจกรรมโดยยึดถืออะไรเป็นหลัก เช่น ให้เด็กทำ กิจกรรมได้ตามความสามารถของเด็กหรือ เด็กต้องทำได้ตามรูปแบบของกิจกรรมนั้น

.....

.....

10) เมื่อน้องอยู่บ้านน้องเล่นกับใคร เช่น เล่นคนเดียว เล่นกับเด็กวัยเดียวกัน หรือเล่นกับ ผู้ใหญ่ คุณแม่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการรับทราบความก้าวหน้าของน้องในการทำ กิจกรรมหรือไม่

.....

.....

11) ในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูด คุณแม่ใช้กิจกรรม หรือสถานการณ์ใดในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมการพูดแก่น้อง

.....

.....

12) ในการทำกิจวัตรประจำวัน คุณแม่จะใช้คำสั่งซ้ำๆ แบบเดิมหรือไม่

.....

.....

ตอนที่ 5 ปัญหาและความต้องการ

ปัญหา และมีความต้องการอะไรบ้างในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่มด้านการพูด

1. การดำเนินการของโรงเรียน

1) การที่โรงเรียนดูว่าเด็กคนไหนมีปัญหาการพูด (การคัดแยกและวินิจฉัย)

.....

2) การส่งน้องไปให้หมอ หรือนักแก้ไขการพูด

.....

3) การดูแล และการฝึกของครูที่โรงเรียน

.....

4) การให้บริการเสริมเพิ่ม เช่น การฝึกพูด

.....

2. การดำเนินการของนักแก้ไขการพูด

1) การนัดหมาย

.....

2) วิธีฝึก

.....

3) ได้ผลอย่างที่ต้องการหรือไม่

.....

4) คุณหมอบอกอธิบายเวลาคุณแม่สงสัยบ้างหรือเปล่า

.....

แบบสัมภาษณ์นักแก้ไขการพูด
เรื่อง การศึกษาการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม
แก่เด็กวัยอนุบาลที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กวัยอนุบาลที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ประเด็นคำถามประกอบไปด้วย

- 1) ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มในเรื่องการได้รับการส่งต่อเด็ก
การปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม การประสานงาน
- 2) ปัญหาและความต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการบำบัดการพูด แก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ตอนที่ 3 ปัญหาในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

ตอนที่ 4 ความต้องการและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
 ปริญญาตรี สาขา.....
 ปริญญาโท สาขา.....
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการแก้ไขการพูด.....ปี

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

1. เด็กที่มาฝึกพูดกับท่านส่วนใหญ่ ท่านได้รับการส่งต่อจากใคร

2. การฝึกเด็กแต่ละครั้งท่านใช้เวลานานเพียงใด

3. ท่านอนุญาตให้ผู้ปกครองเข้าไปในห้องที่ฝึกเด็กหรือไม่ เพราะอะไร

4. ท่านให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เมื่อเด็กมารับการฝึกพูดหรือไม่ และปฏิบัติอย่างไร

5. ท่านมีการประสานงานกับครูหรือโรงเรียนหรือไม่ ท่านปฏิบัติอย่างไร

6. ท่านมีการปฏิบัติในการประสานงานกับนักวิชาชีพอื่น หรือไม่ นักวิชาชีพที่ท่านประสานงานด้วยคือใคร และประสานงานโดยวิธีใด

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ปัญหาในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

โปรดระบุปัญหาที่ท่านพบในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

1. ด้านตัวเด็ก

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านครอบครัว.

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

ตอนที่ 4 ความต้องการและข้อเสนอแนะ

5.1 ครอบคลุม.....

.....

5.2 โรงเรียน.....

.....

แบบสังเกตครูประจำชั้น
เรื่อง การสังเกตพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือและการส่งเสริมการพูดแก่เด็ก
ที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

วัตถุประสงค์

แบบสังเกตนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือเด็กและการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

ผู้ให้ข้อมูล

ครูประจำชั้นที่ดูแลเด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า ในโรงเรียนอนุบาลที่มีปรัชญาเกี่ยวข้องโดยตรงกับเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษและมีการดำเนินการบนพื้นฐานปรัชญาดังกล่าว

รายละเอียดของแบบสังเกต

แบบสังเกตฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ในการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

ตอนที่ 3 รายการหัวข้อวิธีการและเทคนิคในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มด้านการพูด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียน.....ชื่อครู.....
 ประจำชั้น.....วันที่สังเกต.....
 จำนวนนักเรียนทั้งหมด คน จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า คน

ตอนที่ 2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือเด็กและการส่งเสริมการพูดแก่เด็กที่มีพัฒนาการการพูดล่าช้า

T หมายถึง ครู

C หมายถึง เด็ก

เวลา	กิจกรรม		วิธีการและเทคนิคในการส่งเสริมการพูด *
	ชื่อกิจกรรม	รายละเอียดพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	

* บันทึกพฤติกรรมครูที่แสดงถึงการใช้วิธีการและเทคนิคในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มด้านการพูดที่พบ โดยอาศัยหัวข้อวิธีการและเทคนิคในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มที่แนบเป็นแนวทาง

ตอนที่ 3 หัวข้อที่สังเกต

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
1. วิธีการให้ความช่วยเหลือ	1.1 การเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด <ul style="list-style-type: none"> 1.1.1 การฝึกความสนใจ (การมอง) 1.1.2 การฝึกฟัง 1.1.3 การฝึกฟังและปฏิบัติตาม 1.1.4 การเตรียมความพร้อมในการพูด 1.2 การพัฒนาความเข้าใจภาษา <ul style="list-style-type: none"> 1.2.1 การฝึกทักษะความสนใจและความเข้าใจภาษา 1.2.2 การฝึกทักษะการใช้ภาษาสัญลักษณ์ 1.2.3 การฝึกทักษะความเข้าใจในคำพูด 1.3 การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา <ul style="list-style-type: none"> 1.3.1 การส่งเสริมให้เด็กพูดและแสดงออกทางภาษา 1.3.2 การกระตุ้นให้เด็กพูดออกมา 1.3.3 การพัฒนาการพูดออกมาเป็นหน่วยคำ 1.3.4 การพัฒนาการพูดออกมาเป็นประโยค
2. เทคนิคให้ความช่วยเหลือ	2.1 การเป็นแบบอย่าง (modelling) 2.2 การส่งเสริมและสนับสนุน (encouraging) 2.3 การกระตุ้น (prompt) คำพูด – ท่าทาง – การสัมผัส 2.4 การทำให้บทเรียนมีสีสัน (stimulating) 2.5 การลดสิ่งรบกวนเพื่อให้เด็กู้ความคาดหวังและจดจ่อกับสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น (focusing) 2.6 การเพิ่มความยาก / ความคาดหวังที่ละน้อย 2.7 การปฏิบัติในทางบวก 2.8 การเข้าสู่กิจกรรม และการเปลี่ยนกิจกรรมอย่างราบรื่น (smooth pacing) 2.9 การเน้นความสำเร็จในแต่ละขั้น 2.10 การให้ข้อมูลย้อนกลับ 2.11 การนำผู้อื่นเข้ามาส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก 2.12 การสอนที่มีความหมาย และสัมพันธ์กับชีวิตจริง 2.13 การฝึกซ้ำ ๆ และการปฏิบัติเป็นกิจวัตร 2.14 การป้องกันการเรียนรู้ผิด ๆ

ภาคผนวก ค

ประมวลพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ประมวลพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย*

อายุ	การออกเสียง	เสียง พยัญชนะที่พูด ได้ชัด	คำ			ประโยค				เรื่องราว	หมายเหตุ
			ชนิด	จำนวนคำศัพท์		ระดับ	ความยาว	ชนิด			
				ความเข้าใจภาษา	การแสดงออก ทางภาษา			ความเข้าใจ ภาษา	การแสดงออก ทางภาษา		
5 เดือน	ส่งเสียงอ้อแอ้เล่นคนเดียว บางครั้งส่งเสียงเพื่อ โต้ตอบคนรอบข้าง	-	-	ตอบสนองต่อ การพูดที่เป็นมิตร	เสียงแสดง ความรู้สึก นึกคิด	-	-	-	-	-	
8 เดือน	ทำเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ	-	-	- ชื่อตัวเอง - เข้าใจคำว่า “อ้อ”	- เสียงเป็น พยางค์ที่ไม่มี ความหมาย	-	-	คำสั่ง “อ้อ”	-	-	
9 เดือน	เลียนเสียงผู้อื่นชัดเจนขึ้น เพื่อเล่นสนุกแต่ เลียนเสียงตัวเองน้อยลง	-	-	- ทำตามคำสั่ง ง่าย ๆ ได้ เช่น บ๊าย บาย	- เลียนแบบ การเล่นเสียง ของผู้อื่น	-	-	คำสั่งง่าย ๆ เช่น บ๊าย บาย	-	-	การแสดงการ เลียนเสียงผู้อื่น (echolalia)
10-12 เดือน	เลิกเลียนเสียงตนเองที่ไม่ มีความหมาย จะเลียนแบบการ ออกเสียงผู้อื่น และ ออกเสียงพูดคำสั้นได้ใน เวลาต่อมา	-	- คำนาม พยางค์ เดียว	- เข้าใจคำพูดที่ ได้ยินบ่อย ๆ เช่น เอา ไม่เอา	- 5-6 คำ เช่น พ่อ, แม่, หมา - คำและท่าทาง - พูด 1 คำ แต่มีหลาย ความหมาย	ท่าทาง และเสียง แทน ประโยค	-	- คำสั่งง่าย ๆ มากขึ้น - คำถามง่าย ๆ	-	-	

* แหล่งข้อมูล (เบญจมาศ พระธานี, 2538 ; พรทิพา ทองสว่าง, 2527 ; พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2539 ; วราภรณ์ รักวิจิตร, 2540 ; ศรียา - ประภัสสร นิยมธรรม, ม.ป.ป. ; ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2543)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

อายุ	การออกเสียง	เสียงพยัญชนะที่พูดได้ชัด	คำ			ประโยค				เรื่องราว	หมายเหตุ
			ชนิด	จำนวนคำศัพท์		ระดับ	ความยาว	ชนิด			
				ความเข้าใจภาษา	การแสดงออกทางภาษา			ความเข้าใจภาษา	การแสดงออกทางภาษา		
1-2 ปี	เริ่มพูดเป็นคำที่ยาว 2 พยางค์	-	- คำนาม แบบคำ ประสม 2-3 คำ	- ชื่อวัยจะได้อ 1-3 อย่าง - ชื่อคน สัตว์ สิ่งของ	10 — 20 คำ - รู้จักใช้คำที่ ประกอบด้วย คำ 2-3 คำ - พูด 2 คำ แต่มี ความหมาย	คำเดียว แทน ประโยค บอกเล่า	1.5 คำ	คำสั่ง เช่น นั่งลง ไปเอาแก้วมา	- บอกความ ต้องการ เช่น เอา ไป กิน - คำสั่ง (คำพูด และท่าทาง)	-	
2 — 2 ½ ปี	-	ม น ค ย ห อ	- นาม - กริยา - วิเศษณ์ - สรรพนาม - สันธาน เชื่อมคำ	- ชื่อวัยจะได้อ 5 อย่าง - คำเรียกบุคคลใน ครอบครัว - คำกริยาต่างๆ เช่น มา, วิ่ง, ไป - ขนาด เช่น ใหญ่ เล็ก - บุพท เช่น ไน ได้	200 — 300 คำ - ชื่อวัตถุที่อยู่ รอบตัว - ชื่อเต็มของ ตนเอง - ใช้คำว่า “และ” เชื่อมคำ	ประโยค ความเดียว ไม่มีวิเศษณ์	2-3 คำ	คำสั่งง่าย ๆ	- คำถามง่าย ๆ เช่น ลูกบอล อยู่ไหน - พุทวลี หรือ ประโยคสั้น ๆ ได้แต่ไม่ถูก ไวยากรณ์	ฟังเรื่องง่าย ๆ ได้เข้าใจ	พูดตัวเลขตามได้ ยาว 2 หลัก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

อายุ	การออกเสียง	เสียง พยัญชนะที่ พูดได้ชัด	คำ			ประโยค				เรื่องราว	หมายเหตุ
			ชนิด	จำนวนคำศัพท์		ระดับ	ความยาว	ชนิด			
				ความเข้าใจ ภาษา	การแสดงออกทาง ภาษา			ความเข้าใจภาษา	การแสดงออก ทางภาษา		
2 ½ - 3 ปี	-	จ บ ก ป	- นาม - สรรพนาม - คุณศัพท์ - บุพบท	400 – 800 คำ - ชื่อวิยะได้ 7 อย่าง - คำกริยาง่าย ๆ เช่น ตี เก่ง	900 คำ - ชื่อวัตถุ และ หน้าที่วัตถุได้ - ใช้สรรพนามที่ 1 และ 2 มากขึ้น - เปลี่ยนแบบพูด คำที่ประกอบด้วย คำ 2 คำได้ - ใช้คำคุณศัพท์ มากขึ้น	ประโยค ความเดียว มีคำขยาย	3.1 คำ	- คำสั่งที่ ใช้บุพบท และ กริยา ที่ยากขึ้น - คำสั่งที่มี คำขยาย เช่น วิ่งเร็ว	- คำถาม - บอกความ ต้องการ - พูดคุยเกี่ยวกับ เรื่องที่กำลัง เกิดได้	- อธิบาย ภาพกริยา ได้ - บรรยาย	- พูดตัวเลขตาม ได้ 3 ตัว - เริ่มพูดไม่ คล่องปกติ - พูดคุยขณะ เล่นคนเดียว
3 – 4 ปี	-	ท ต ล ก จ พ ง ด	- สรรพนาม - คุณศัพท์ - คำ พหูพจน์ - คำแสดง ความเป็น เจ้าของ	1500 คำ - คำสรรพนาม พหูพจน์ - คำสรรพนาม แบ่งเพศ - คำคุณศัพท์	900 - 1500 คำ - คำพหูพจน์ - คำแสดงความเป็น เจ้าของ	ประโยค ซับซ้อน มากขึ้น	4.3 คำ	ประโยค ซับซ้อน มากขึ้น - ตั้งคำถาม เช่น อะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม - เปรียบเทียบ	- ประโยค ซับซ้อน มากขึ้น - ตั้งคำถาม เช่น อะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม - เปรียบเทียบ	- บรรยาย เรื่องราว ฟังเข้าใจ ได้ - สนทนา ได้นานขึ้น	- พูดไม่ชัด - พูดไม่คล่อง ปกติ - เล่าถึงเหตุ การณ์ที่กำลัง ประสบอยู่ - สนทนา5 นาที - ทักษะการฟัง ดีขึ้น

ตารางที่ 2 (ต่อ)

อายุ	การออกเสียง	เสียง พยัญชนะที่ พูดได้ชัด	คำ			ประโยค				เรื่องราว	หมายเหตุ
			ชนิด	จำนวนคำศัพท์		ระดับ	ความยาว	ชนิด			
				ความเข้าใจ ภาษา	การแสดงออกทาง ภาษา			ความเข้าใจ ภาษา	การแสดงออก ทางภาษา		
3—4 ปี	-	พ ช	คำศัพท์ เกี่ยวกับ เวลา เช่น เช้า เย็น มีด	1500—2000คำ	2000 คำ คำที่แสดงความ รู้สึก เช่น เสียงที่ ได้ยินดังหรือเบา	ประโยค เกือบ สมบูรณ์	4.3 คำ	- เข้าใจ ประโยคที่มี 2-3 ขั้นตอน - ประโยค เหตุผล - ประโยคคำ เชื่อม เช่น เมื่อ ทำไม - จับคู่รูป ภาพหรือ สิ่งของได้	- อธิบายคำ ศัพท์จากหน้า ที่ของวัตถุ เช่น ช้อนใช้ตัก ข้าว - ตอบคำถาม ง่ายๆ ได้	- เล่าเรื่องราว เกี่ยวกับตน เองและคน อื่นโดยมี การแนะนำ จากผู้ใหญ่	- นับเลขได้
5—6 ปี	-	ส ร	- สรรพนาม - กริยา - นุพบท	2500—2800คำ ทำตามคำสั่ง ซับซ้อนมากขึ้น	2500 คำ - พูดเปรียบเทียบ ขนาด รูปร่างได้ - ใช้กริยา/ นุพบทที่ ไม่คุ้นเคยได้เพิ่มขึ้น - ใช้คำสรรพนาม ได้ถูกต้องทั้งหมด	- ประโยค ความเดียว - ประโยค ความซ้อน	5 - 6 คำ	- เข้าใจผู้อื่น พูดได้ดี	- พูดได้ คล่องแคล่ว เหมือนผู้ใหญ่ - ใช้คำบอก กล่าวได้ ถูกต้อง	- เล่าเรื่องที่ คุ้นเคยได้ - สนทนา โต้ตอบ สัมพันธ์กับ เรื่องที่พูด	

ภาคผนวก ง

ประมวลวิธีการและเทคนิคการให้ความช่วยเหลือเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางภาษา

ประมวลวิธีการและเทคนิคการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษา (กรม สามีญศึกษา, กองการศึกษาพิเศษ, 2543 ; กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา, ม.ป.ป. ; นิตยา ประพฤติกิจ, 2536 ; บังอร ต้นปาน, 2539 ; เบญจมาศ พระธานี, 2540 ; ผดุง อารยะวิญญู, 2542 ; วิทยาลัยครูสวนดุสิต, คณะครุศาสตร์, 2526 ; ศรีนทร วิทยะสิรินันท์, 2534 ; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา, 2541 ; Lees และ Urwin, 1992 ; Reed, 1986)

การเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
1. งานฝึก ความสนใจ เบื้องต้น (Early Attention Work)	- เพื่อพัฒนา ทักษะความ สนใจ - เพื่อขยายระยะ เวลาช่วงความ สนใจ	1. การเจาะจงมองบางสิ่ง อย่างตั้งใจ (Selective looking) เกมที่กระตุ้นการมองอย่าง ง่าย ๆ โดยใช้หลักการ การปรากฏอยู่และการหายไป	- การค่อย ๆ เพิ่มระยะเวลา ที่ละน้อย - คุณภาพความสนใจสำคัญ กว่าระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น - สิ่งสำคัญในการกระตุ้นการ มองคือความน่าสนใจเพื่อ กระตุ้นให้เด็กมองอย่าง ต่อเนื่อง - เกมที่ใช้ควรเป็นเกมที่ยังไม่ ต้องพูด - ใช้คำสำคัญ 2 – 3 คำ
	- เพื่อขยายระยะ เวลาช่วงความ สนใจ - เพื่อพัฒนาภาษา	2. การเจาะจงฟังบางสิ่ง อย่างตั้งใจ (Selective Listening) 1) กิจกรรมการฟังสิ่งที่อยู่ รอบตัว และนำไปสู่การฟัง เสียงที่ผู้ใหญ่ทำให้เกิดขึ้น	- รักษาระยะเวลาเป้าหมาย ให้สอดคล้องกับ ความเป็นจริง - การกอดเด็กไว้หลวม ๆ ขณะแสดงกิจกรรม (เพื่อป้องกันเด็กวิ่ง)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
		2) กิจกรรมการฟังและปฏิบัติเช่น เกมการปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ โดยใช้คำพูดน้อยที่สุดเพื่อชี้้นำ (go game) และเกมใช้ภาษาในเชิงคาดหมายล่วงหน้า เช่น “ระวัง เตรียมตัว ไป”	<p>ในระยะแรก เด็กควรมีตัวเลือกเพียง 1 อย่างต่อหนึ่งกิจกรรม เช่น กล้องใส่จดหมายต่าง ๆ ควรปิดช่องไว้ก่อนให้เหลือเปิดไว้เพียงช่องเดียวเพื่อช่วยให้สามารถพุ่งความสนใจและภาษาไปด้วยกัน หากไม่มีตัวช่วย เช่นนี้เด็กบางคนอาจจะทำกิจกรรมซ้ำ ๆ โดยไม่ฟังเมื่อเด็กเริ่มก้าวหน้า</p> <p>- เมื่อเด็กเริ่มก้าวหน้าในงานจะต้องนำไปสู่การสร้างงานที่ซับซ้อนขึ้น เช่น เพิ่มเวลาคอยระหว่างการเลือกกับการส่งลดการยึดจัดเด็กไว้เมื่อต้องการให้ฟัง หรือเพิ่มตัวเลือกที่ละอย่าง</p>
	เพื่อขยายระยะเวลาในการรอคอยเพิ่มขึ้น	3) เกมการปฏิบัติตามคำสั่งที่ซับซ้อน โดยมีการเปลี่ยนแปลงลำดับขั้นที่ซับซ้อน เช่น มีตัวเลือกเพิ่มขึ้น	<p>สิ่งจำเป็นที่ต้องคำนึงถึงในการเปลี่ยนงานให้ซับซ้อนขึ้น</p> <p>- กิจกรรมต้องต่อเนื่อง เป็นสิ่งที่น่าสนใจ คุ่มค่าที่จะทำได้รับความสำเร็จที่ต่อเนื่อง</p> <p>- ไม่ควรรีบไปสู่ขั้นที่ซับซ้อนเร็วเกินไป (ควรให้เด็กสนุกและเชี่ยวชาญในขั้นที่ง่าย)</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้เด็กรู้จักการหยุดและควบคุมพฤติกรรมของตนเองในระดับพื้นฐานและสนุกสนานด้วย 	<p>4) กิจกรรมการบูรณาการ การฟังการมองการปฏิบัติ และการหยุดกระทำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นของเล่นอาจใช้คำสั่ง “ไป” “หยุด” ในสภาพแวดล้อมที่จำกัด 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็ก นักวิชาชีพ ผู้ปกครองมีส่วนในความสำเร็จของเด็ก - ในระยะแรกต้องมีการกระตุ้นทางกายเพื่อเริ่มต้นการตอบสนองที่ถูกต้อง ต่อมาอาจใช้คำว่า “ฟัง” หรือ “เตรียมพร้อม” ในการกระตุ้นให้เด็กตั้งใจแทนการสัมผัสทางกาย
	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อบูรณาการทักษะการรับรู้และการยอมรับคำแนะนำจากผู้ใหญ่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ต่อมาเลื่อนขึ้นไปสู่การสำรวจเรื่องเดิมในสภาพแวดล้อมที่กว้างขึ้น เช่น ทางเดินที่เด็กสามารถเดิน ไปอย่างมีลำดับขั้นตามคำสั่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อเด็กทำกิจกรรมได้ดีควรจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มซึ่งเด็กสามารถดูว่าคนอื่นเข้าใจงานชิ้นเดียวกันอย่างไร
2. งานฝึกการมองและงานปฏิบัติเบื้องต้น (Early Visual และ Performance Tasks)	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อขยายระยะเวลาของช่วงความสนใจสำหรับเด็กที่เสียสมาธิง่าย 	<ul style="list-style-type: none"> - เกม Puzzle และ Form Boards เป็นการชอนชิ้นส่วนที่อยู่บนโต๊ะ แล้วจึงไปสู่การชอนในบริเวณรอบ ๆ ห้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องได้ฝึกความอดทนต่อการสั่งของผู้ใหญ่ ในขณะที่เล่นเกมซึ่งอาจเป็นการสัมผัสทางกายหรือการใช้คำสั่ง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
	<p>- เพื่อเตรียมพร้อมเด็กสู่การพัฒนาขั้นต่อไป</p>	<p>- เกมกระดานปักหมุด (peg board) และร้อยลูกปัด (bead threading) โดยเริ่มจาก</p> <p>1) การสร้างแถวของลูกเต๋า และส่งเสริมให้เด็กทำตามโดยเรียงแถวลูกเต๋าให้มีจำนวนเท่ากัน</p> <p>2) การสร้างแถวของลูกเต๋าโดยจับคู่สีที่เหมือนกัน</p> <p>3) การจับคู่สีลูกเต๋ที่ต่างกันโดยผู้ใหญ่เรียงลูกเต๋</p> <p>1 แถว</p> <p>4) การให้เด็กเรียงด้วยตนเอง</p>	<p>- ควรเริ่มจากการนั่งคุยในกิจกรรมวงกลม (เพื่อแสดงถึงความร่วมมือระหว่างเด็กและผู้ใหญ่)</p> <p>- ไม่ควรเป็นงานที่ซ้ำซากและน่าเบื่อ</p> <p>- แนะนำอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยยึดถือการประสบความสำเร็จของเด็ก</p> <p>- ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีหากทำผิด หรือสูญเสียความสนใจ</p> <p>- การประสบความสำเร็จของเด็กควรให้ครอบครัวได้รับทราบและเห็นในผลงานที่เด็กทำสำเร็จ</p>
	<p>- เพื่อช่วยให้เด็กสามารถควบคุมตัวเองได้ในสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งรบกวนสมาธิมากขึ้น</p>	<p>เกมการปฏิบัติที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน (Action Games)</p>	<p>- พื้นที่ที่ใช้มีส่วนกำหนดความเป็นไปได้ในการเล่นเกมนั้น</p> <p>- การนั่งเป็นพื้นฐานของการเล่น action games</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อมทางภาษาในเด็กที่ยังไม่พูด			
แนวทางกิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อช่วยให้เด็กได้เลียนแบบและเริ่มทำกิจกรรมที่มีลำดับขั้นที่ซับซ้อนมากขึ้นและพัฒนาความจำในการลำดับ - เพื่อพัฒนาเด็กจากผู้ไม่พูดกลายเป็นผู้ที่พูด - เพื่อให้เด็กสนใจ/ ยอมรับคำพูดชี้แนะหรือคำสั่งสั้น ๆ ง่าย ๆ มองหาตัวชี้แนะ - เพื่อให้เด็กระงับพฤติกรรมไม่เหมาะสมและควบคุมการตอบสนองโดยเฉพาะเมื่อทำผิดพลาดเชิงบวก - เพื่อให้เด็กตระหนักถึงการประสบความสำเร็จของตน 	<ul style="list-style-type: none"> - ทางเดินที่มีอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับรูปทรงและจังหวะการก้าวเดิน การกระโดดลงไปในห้อง - เกมตามผู้นำ(Simon Says) ซึ่งลำดับขั้นของการปฏิบัติเป็นการ เลียนแบบท่าทางโดยตรง และต้องใช้คำสั่งสำคัญ เช่น มอง พร้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มในการฝึกการเดินที่มีอุปสรรคที่ซับซ้อนมากขึ้น - เมื่อเกิดความผิดพลาดการใช้สัมผัสทางกายจะช่วยให้ความสับสนลดลง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาความเข้าใจภาษา			
แนวทางกิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
1. งานการมองและการปฏิบัติ (Visual และ Performance Tasks)	เพื่อพัฒนาทักษะความเข้าใจ และความสนใจที่เพิ่มขึ้น	<p>1. เกมที่พุดน้อย (Simple Simon) การใส่ภาษา่างาย ๆ เข้าไปในเกม</p> <p>รจำตามลำดับชั้นของสิ่งที่เห็น</p> <p>- เกมอิฐและท่อ (Bricks และ Tubes) อุปกรณ์ที่ใช้ในการจับคู่อาจเริ่มจากลูกบาศก์สี และท่อเล็ก ๆ ทำด้วยกระดาษแข็งที่ครอบลูกบาศก์ได้ และผู้ใหญ่เลือกแท่งอิฐซึ่งทำจากลูกบาศก์สีแล้วเอาท่อครอบไว้ให้เด็กทำตาม จากนั้นจึงยกท่อทั้งสองขึ้นดูว่าเลือกสีตรงกันหรือไม่ แล้วจึงค่อย ๆ เพิ่มจำนวนอิฐและลำดับของการนำท่อต่าง ๆ มาครอบไว้ ต่อมาจึงเริ่มเปลี่ยนไปใช้ของจริง</p>	<p>- ควรเริ่มต้นจากสิ่งที่เด็กพร้อมจะเรียนรู้และอุปกรณ์ที่คุ้นเคย</p> <p>- ควรทำด้วยความระมัดระวัง</p> <p>- ควรค่อย ๆ เพิ่มความซับซ้อนและสิ่งที่รบกวนสมาธิโดยเพิ่มขึ้นทีละน้อย</p> <p>- การเพิ่มความซับซ้อนของงานและการจำในการลำดับสิ่งที่เห็นควรเพิ่มขึ้นทีละน้อย</p> <p>- ควรได้รับข้อมูลป้อนกลับทันทีเกี่ยวกับความผิดพลาดในการเรียงลำดับ โดยการเปรียบเทียบโดยตรง</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาความเข้าใจภาษา			
แนวทางกิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
2. ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาสัญลักษณ์ (Symbolic Skills)	- เพื่อพัฒนาความจำจากการเห็นและการเรียงลำดับวัตถุ	- การจับคู่สิ่งที่แตกต่างกัน 8 – 10 อย่าง - การนำสิ่งของจากแถวที่ผู้ใหญ่เรียงลำดับไว้มาซ้อนแล้วให้เด็กหาสิ่งของมาจับคู่ในแถวที่ตนเองเรียงเอง	- ค่อย ๆ เพิ่มจำนวนของสิ่งทีนำมาจับคู่อย่างค่อยเป็นค่อยไป - การฝึกจับคู่ควรพิจารณาตัวแปรอื่น เช่น สี และรูปทรงของสิ่งของ (เช่นรถคันเล็ก หรือรูปร่างสัตว์) ซึ่งอาจมีความสำคัญมากหากรถหรือรูปร่างของสัตว์ที่นำมาใช้คล้ายคลึงกัน
	เพื่อพัฒนาความเข้าใจและควบคุมความสนใจที่สม่ำเสมอ	กรรมการใช้ภาษาสัญลักษณ์ - เกมการถือ หรือจับสิ่งของ การจัดประเภท การค้นหา และการจับคู่ เล่นเกมเหล่านี้กับสิ่งของต่าง ๆ ทุกวัน แล้วจึงไปสู่รูปภาพ โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้ 1) ชั้นแรก จับคู่สิ่งของที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน 2) ไปสู่กิจกรรมในระดับที่สูงขึ้น โดยฝึกให้เด็กมองหาสิ่งของที่ซ่อนอยู่ตามทีต่างๆ และนำไปจัดวางในสถานที่ที่ถูกต้อง	- ในเบื้องต้นเพียงแต่การทำงานกับสิ่งของในชีวิตประจำวันก็สามารถรวบรวมจนสมาธิได้แล้ว - ไม่ควรสอนสิ่งของขึ้นใหม่เร็วเกินไป จะมีผลทำให้เด็กทำสิ่งเดิมๆ กับของแต่ละชิ้นไม่เกิดการเรียนรู้ - การให้คำจำกัดความสิ่งต่าง ๆ อย่างถูกต้องควรให้เด็กได้ปฏิบัติในสิ่งที่สัมพันธ์กับตัวเด็กแล้วจึงนำไปสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาความเข้าใจภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
3. การออก คำสั่งโดย การพูด (Verbal Commands)	- เพื่อพัฒนาทักษะ ความเข้าใจใน คำพูด	การออกคำสั่งโดยการพูด อย่างง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งของ ในชีวิตประจำวัน โดยการ ปฏิบัติดังนี้ - พูดออกคำสั่งโดยเน้นที่ คำสำคัญ และตัวชี้แนะ ทางการมองซึ่งช่วยกระตุ้น ให้เด็กกวาดตามองหา สิ่งที่ต้องการ - กิจกรรมฝึกความเข้าใจ โดยใช้การเล่น และรูปภาพ ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง	- เด็กควรผ่านขั้นการเลียน แบบอย่างง่าย ๆ การพูดตาม การขาดความสนใจไปสู่ การจัดการกับสถานการณ์ ที่กำหนด โดยสามารถให้ ความสนใจกับการเน้นคำ และการเลือกสิ่งของที่เหมาะสม - ลักษณะกิจกรรมขึ้นอยู่กับ ระดับความเข้าใจในการพูด - ใช้รูปภาพต่าง ๆ เมื่อเริ่มมี การใช้คำที่มีข้อมูลใน สถานการณ์การเล่นต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง
	- เพื่อพัฒนาความ เข้าใจคำพูดที่มี ข้อมูลระดับ 3-4 คำ	- การนำบัตรอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับโปรแกรมที่บ้าน ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และการเข้าร่วมเล่น เป็นกลุ่ม	- ต้องฝึกให้เด็กหัดใช้ทักษะที่ ฝึกมาในสถานการณ์ที่ แตกต่างกันเพื่อ สามารถทำได้ เมื่อบริบทเปลี่ยนไป

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาความเข้าใจภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
		<p>- การเรียนรู้สิ่งที่เป็นนามธรรม ควรจัดกิจกรรมที่เด็กได้มีประสบการณ์ตรงโดยผ่านเกมที่มีการจัดเตรียมอย่างรอบคอบด้วยประสบการณ์เรียนรู้ที่หลากหลายเช่นคำว่า “ใหญ่” “เล็ก” อาจให้เด็กปีนเข้าไปในกล่องใหญ่ และเล็ก หรือคำว่า “ร้อน” และ “เย็น” ควรให้เด็กมีประสบการณ์ตรงโดยการทดสอบ</p>	<p>- การแนะนำงานใหม่ ควรเริ่มด้วยการพูดที่น้อยที่สุด หรืออาจไม่ใช้คำพูดเลย แล้วจึงก้าวไปสู่การใช้คำสำคัญหรือคำที่เน้น พร้อมด้วยของจริงที่เด็กสามารถหยิบจับได้มากกว่าที่จะเป็นเพียงรูปภาพ</p>
	<p>- เพื่อเตรียมเด็กสำหรับการเรียนรู้ในห้องเรียน</p> <p>- เพื่อพัฒนาความเข้าใจคำสั่ง โดยปราศจากคำชี้แนะของผู้ใหญ่ และฟังคำพูดที่มีโครงสร้างระดับสูง</p>	<p>- งานการจัดลำดับการมองงานการแยกแยะ เรียงลำดับ แยกประเภทขนาด การค้นหาสิ่งของที่ไปด้วยกันและการจัดเรียงลำดับของภาพเหตุการณ์</p>	<p>- จัดโอกาสให้เด็กหัดทำกิจกรรมด้วยตัวเอง โดยไม่มีการสั่งหรือคำชี้แนะที่กำหนดไว้ตายตัวแน่นอนจากผู้ใหญ่ ซึ่งทำให้โดยคำสั่งเสร็จแล้วนั่งคอยดูแลเด็กทำงานให้เสร็จก่อนที่จะเข้าไปดูผลสำเร็จด้วยกัน</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาความเข้าใจภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและเข้าใจคำสั่งที่ซับซ้อนขึ้น - เพื่อเตรียมเด็กเข้าโรงเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมการฟังที่มีพื้นฐานจากการจำ เช่น เกมชื่อของ เกมทำตามผู้นำ(simon says) และ stamp your feet และ คำสั่งที่ยาวและซับซ้อนมาก - การสอนให้เด็กไม่ตกใจกลัวเมื่อเกิดสับสน และขอให้ผู้ใหญ่พูดซ้ำ หากไม่เข้าใจ หรือใช้ภาษาท่าทาง - การสั่งซ้ำโดยมุ่งที่คำสั่งสำคัญ ใช้ตัวชี้แนะทางสายตา เช่น การชูนิ้วขึ้นมาแต่ละนิ้ว สำหรับคำสั่งแต่ละข้อ การชี้ตำแหน่งของสิ่งของขณะฟังคำสั่งเพื่อช่วยจำ เช่น เกมชื่อของ 	<ul style="list-style-type: none"> - สอนให้เด็กทำได้ดีที่สุดในสิ่งที่เด็กทำได้ - ควรวางแผนการทำงานในชั้นเรียน โดยการจัดเตรียมครูโดยให้กลวิธีการให้ตัวชี้แนะแก่เด็กเมื่อจำเป็น - เด็กซึ่งได้รับการสอนจากพื้นฐานการประสบความสำเร็จจะสามารถยอมรับว่าตนเองไม่เข้าใจได้ง่าย - ควรใช้คำสั่งที่กระชับไม่ใช้คำฟุ่มเฟือยซึ่งเด็กสามารถคาดเดาจากบริบทได้ - ใช้วิธีการเน้นเสียง และใช้แนวทางสายตาในการออกคำสั่ง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
1. การใช้ ภาษามือ (Signing)	เพื่อช่วยในเรื่องของ ความเข้าใจและ เพื่อให้เด็กรู้จัก การถ่ายทอดออกมา	- การใช้มือ	- ในเบื้องต้นควรให้ ความช่วยเหลือในการรู้จักการ หยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การพูดสะท้อน หรือ การเลียนแบบ - การใช้คำสำคัญ โดยมีผู้ใหญ่ เป็นแบบอย่าง - ควรให้รางวัลในความพยายาม ที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษา ท่าทาง (non – verbal)
2. คำศัพท์ เบื้องต้น สำหรับการ ออกเสียง คำเดียว (Early Vocabulary for Single Word Utterances)	เพื่อพัฒนาการพูด ออกมาเป็นหน่วยคำ โดยเสียงที่เปล่งออก มาสามารถระบุ สิ่งต่าง ๆ ได้	- การกำหนดกรอบคำศัพท์ เพื่อใช้ในการวางแผน การทำงาน โดยใช้ สภาพแวดล้อมทั่วไปและ ปรับใช้กรอบทั่วไป ให้เหมาะสมสำหรับเด็ก แต่ละคน - คำแนะนำพื้นฐานในการ ปรับใช้แบ่งเป็น 4 ชั้น คือ <u>ชั้นที่ 1</u> คำศัพท์ ตัวอย่างคำศัพท์โดยแบ่งเป็น หมวดคำศัพท์ต่าง ๆ คือ สมาชิกในครอบครัวส่วน ต่าง ๆ ของร่างกาย เครื่องแต่งกาย การกระทำ	- คำศัพท์ที่เด็กแต่ละคนใช้จะ แตกต่างกันขึ้นอยู่กับรูปแบบ การดำเนินชีวิตของครอบครัว เด็ก - ในการส่งเสริมพัฒนาการ การพูดระยะต้น ควรให้เด็กมุ่ง ความสนใจไปยังประเด็นใด ประเด็นหนึ่งโดยเฉพาะ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทางกิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
		<p>ตัวอย่างกิจกรรม</p> <p>ในการส่งเสริมพัฒนาการการพูดระยะต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดเตรียมภาพถ่ายของเรื่องนั้น ๆ เพื่อนำมาใช้จับคู่แยกประเภท หรือจัดหมวดหมู่ 2. การให้โอกาสแก่เด็กในการฟังและตระหนักถึงคำศัพท์ว่าใช้งานอย่างไร โดยการเล่นเกม การพูดคำศัพท์ที่เลือกมาใช้ซ้ำ โดยการตั้งคำถาม 3. การกระตุ้นเด็กได้เรียกชื่อโดยมีวิธีการที่จะกระตุ้นเด็กดังนี้ <p><u>ขั้นแรก</u> ให้เด็กเลียนแบบคำพูดนั้นโดยตรงแต่เด็กบางคนต้องกระตุ้นให้เลียนแบบ เช่น “หนูพูดว่า.....ได้ไหม”</p> <p><u>ขั้นที่สอง</u> ถามคำถามให้ตอบ</p> <p><u>ขั้นที่สาม</u> กำหนดตัวเลือกให้ โดยให้เด็กเลือกตอบ</p>	<p>- ควรเป็นสิ่งที่เด็กคุ้นเคยชัดเจน และดึงดูดความสนใจ</p> <p>- การฟังคำศัพท์ซ้ำ ๆ และรู้จักคำศัพท์เป็นพื้นฐานก่อนที่เด็กจะพูดคำศัพท์ต่าง ๆ ด้วยตัวของเด็กเอง</p> <p>- การกระตุ้นนี้จะทำเมื่อเด็กแสดงความรู้ในคำหรือแสดงถึงความเข้าใจในคำ</p> <p>สิ่งสำคัญในการทำกิจกรรมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษา คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องสอนเพียงหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งในการสอนแต่ละครั้ง 2. ทำซ้ำๆ บ่อยๆ และดูแลให้เด็กก้าวหน้าทีละน้อยอย่างระมัดระวัง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
			<p>3. ไม่ควรทำกิจกรรมที่เกินระดับความเข้าใจของเด็ก ในงานที่เด็กจะต้องพูด</p> <p>4. ควรเริ่มต้นด้วยงานที่ต้องพูดเพียงเล็กน้อยเช่นเกมการจัดหมวดหมู่แยกประเภทจับคู่ หลังจากนั้นจึงไปสู่การพยายามที่จะให้เด็กพูดและชมเชย</p> <p>5. ไม่ควรรีบเกินไปจากหัวข้อหนึ่งไปสู่อีกหัวข้อหนึ่ง</p> <p>6. อาจใช้ภาษามือหากการใช้ภาษามือจะช่วยนำไปสู่การใช้คำพูด</p> <p>- หากพบปัญหาการทำกิจกรรมในหมวดคำศัพท์ที่สอนอยู่ควรพยายามคิดหาวิธีอื่นที่จะนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการสอนอาจใช้แบบประเมินต่อไปนี้ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ</p> <p>1. ระดับความสนใจของเด็กเหมาะสมกับตัวกิจกรรมหรือไม่</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
			<p>2. เด็กเข้าใจเนื้อหาที่สอนอยู่หรือไม่</p> <p>3. เด็กรู้จักภาษามือที่เหมาะสมหรือไม่ (หากจำเป็นต้องใช้)</p> <p>4. เด็กได้พยายามที่จะทำซ้ำหรือการฝึกซ้ำๆ หรือไม่</p> <p>5. เด็กตอบสนองเมื่อทำกิจกรรมกลุ่มได้ดีกว่าเมื่อทำกิจกรรมรายบุคคลหรือไม่</p> <p>6. เด็กสนุกกับเนื้อหาหรือกิจกรรมหรือไม่</p> <p>ในกรณีที่เด็กมีความก้าวหน้าช้า ควรปฏิบัติดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรฝึกเด็กในสถานการณ์กลุ่มโดยเริ่มต้นด้วยการใช้เกมประเภทสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น (เด็กควรยังมีการตอบสนองในระดับนี้อยู่ ระยะหนึ่งก่อนที่เขาจะพร้อมที่จะพยายามเลียนแบบคำเดี่ยว ๆ ของผู้ใหญ่

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
			<p>- หากเด็กมีพัฒนาการช้ามากและคิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไรควรปรึกษากับเพื่อนร่วมงานและพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อหาข้อมูลทั้งที่บ้านและคลินิกและทำให้ได้ก้าวไปสู่หัวข้ออื่นหรือการพัฒนาการพูดในแง่มุมอื่นต่อไป</p>
		<p>ขั้นที่ 2 คำศัพท์ กิจกรรมการผสมคำ 2 คำเข้าด้วยกัน โดยเริ่มจากคำเดียวที่เด็กสามารถใช้ได้ดีในกิจกรรมอื่น เช่นการใช้ภาพถ่ายครอบครัวยุติเริ่มจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้เด็กตอบคำถาม - การกำหนดตัวเลือกให้เด็กเลือกตอบ <p>- ในขั้นนี้อาจจะสอนคำกริยาและคำวิเศษณ์ วลีที่มี 3 คำในระดับ วลี 3 คำจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ประชานกริยากรรม ซึ่งประชานและกรรมสามารถมาจาก กลุ่มเดียวกันดังนั้นในขั้นที่ 3 จะเพิ่มคำที่มาขยายประชานและกรรม</p>	<p>- ก่อนที่จะสอนคำศัพท์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นควรจะมีการประสมคำ 2 คำเข้าด้วยกัน</p> <p>- ในขณะเดียวกันอาจสอนแบบอย่างการปฏิเสธการแสดงความเป็นเจ้าของ และสรรพนาม ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสู่ขั้นพัฒนาการด้านคำศัพท์ขั้นที่ 3</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
		<p>ขั้นที่ 3 คำศัพท์</p> <p>ตัวอย่างหมวดคำศัพท์ สำหรับการพูดแบบ 3 คำ ได้แก่</p> <p>ประธานและกรรม เช่น</p> <p>บุคคล สวนสาธารณะ ร้านค้า รายการโทรทัศน์</p> <p>- กริยา เช่น เดิน นั่ง ดู ฯลฯ</p> <p>- คำวิเศษณ์ เช่น ใหญ่ บน ร้อน ใหม่ ฯลฯ</p>	
	- เพื่อให้เด็กพัฒนา โครงสร้างของ ประโยค	<p>รูปแบบการสอนที่เรียกว่า Colour Pattern Scheme เป็นวิธีสอนที่ใช้สัญลักษณ์ เป็นสีสำหรับแสดงกรอบของ ประโยคและเด็กจะวางคำ ในกรอบนั้นตามลำดับที่ เหมาะสม</p>	<p>- ควรสอนภาษาพูดใน สถานการณ์ที่หลากหลาย สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน</p> <p>- การสอนให้เด็กฝึกพูดจาก ประโยคง่ายๆจะช่วยให้เด็ก สามารถมีความก้าวหน้าที่จะ เป็นฝ่ายพูดขึ้นก่อน จากการ ค้นพบด้วยตัวของเขาเองได้ มาก</p> <p>- จัดโครงสร้างภาษาเกิดขึ้น เนื่องจาก</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทาง กิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
	- เพื่อกระตุ้นให้เด็ก เกิดภาษาพูดออกมา	- การกระตุ้นการพูดโดยการ เปลี่ยนแปลงกิจกรรม หรือ เหตุการณ์ที่เด็กทำอยู่เป็น ประจำ - การใช้อารมณ์ขัน หรือทำ อะไรที่ไม่คงที่ การให้เด็กดู ภาพแปลก ๆ ที่ไม่เป็นไป ตามธรรมชาติ - การใช้คำพูดที่เกี่ยวข้องกับ คำว่า ทำไม เพราะว่า คำปฏิเสธ คำถาม สรรพนาม	1) พฤติกรรมทางภาษาที่ผิด ปกติและเกิดขึ้นขณะได้รับ การกระตุ้นในสถานการณ์ การสอนไม่ใช่ภาษาที่เกิดขึ้น ตามธรรมชาติของเด็ก 2) การที่เด็กได้รับจำนวนคำมาก เกินไปจะทำให้เด็กไม่สามารถ ทำความเข้าใจ และจดจำได้ จึงไม่สามารถตอบสนองได้ อย่างเหมาะสม 3) เด็กไม่มีกรอบความคิดทาง หลังภาษาที่เด็กจะสามารถ นำคำมาจัดระบบได้อย่าง เหมาะสม - การกระตุ้นให้เด็กพูด ไม่ควร เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความ กังวลอย่างรุนแรง หรือรบกวน พฤติกรรมภายในกลุ่ม

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การพัฒนาการพูดและการแสดงออกทางภาษา			
แนวทางกิจกรรม	เป้าหมาย	กิจกรรม	คำแนะนำ / เทคนิค/ เงื่อนไข
	<p>- เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับมุมมองของคนอื่นเท่า ๆ กับที่ได้ใช้โครงสร้างของประโยคในการควบคุมและกำกับสิ่งผู้อื่น</p>	<p>- การเล่นบทบาทสมมติจะช่วยให้เด็กฝึกภาษาพูดในขั้นต้น ๆ</p> <p>ขั้นที่ 4 คำศัพท์</p> <p>- การฝึกเด็กตามหัวข้อที่ใช้กลุ่มคำต่าง ๆ ได้แก่ สิ่งของต่าง ๆ การออกไปกับครอบครัว/ครู/หรือผู้ฝึกตามที่ได้วางแผนเอาไว้วันสำคัญ หรือเหตุการณ์สำคัญทางสังคม</p>	<p>- ในการเล่นบทบาทสมมติเด็กควรสามารถรับได้ในการที่จะสวมบทบาทของผู้ใหญ่ขณะที่เล่นเกมอยู่</p> <p>- คำศัพท์ใหม่เด็กเรียนรู้ควรเป็นคำศัพท์ใหม่ที่อยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่เด็กรู้มาแล้ว</p>

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวภารดี วงศ์บุญเกิด เกิดเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2513 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ในปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2542 และจบการศึกษาในปีการศึกษา 2545 ปัจจุบัน ทำงานในตำแหน่ง ผู้ช่วยครูใหญ่ ที่โรงเรียนอนุบาลบ้านโคม จังหวัดกรุงเทพมหานคร